

BRACHYM Domini Christus, viii, 267; ix, 400; x, 472. Brachium peccatum quale, ix, 263.
BRACHY est quicquid finem habet, ix, 416.
BREVIARIO gestorum collationis Carthaginiensis, xl, 6.
BRIXIA, xxxii, 448.
BRUTUS unus ex duobus primis consulis a populo creatus post expulsos reges, ii, 82. Brutus propinquus Lucretiae, *ibid.* 35. Brutus consanguineus Terquintii, *ibid.* 146. Lucium Terquintium Gallatum collegam suum Erbe eicit, *ibid.* 135. Brutus contra Collatum injuria, *ibid.* 136. Brutus filios occidit pro patris, *ibid.* 252.
BEBOVA dea boum curam gerens, iii, 213.
BUCCELLA. Quam multos Judas implet

Satanas indigne accipientes buccellam, xii, 421.
BUDA, amictus juncceus, xxxix, 145.
BULGAE, ii, 306.
BULLA, xxxii, 439. Bullensis campus, xxxix, 24.
BULLE apud Romanos insignia dignitatis, ii, 145.
BULLENSIUM regiorum fons magnus, fere plenus piscium, v, 320.
BUSIRIS, xxi, 328.
BUSIRIS tyrannus, filius Neptuni et matris Libya, iii, 446. Diis suis suos hospites immolabat, *ibid.*
BUSLACENSIS, xxxi, 441.
BYRATES, xix, 318; xxi, 363.
BYSCIUM, xxxii, 276.
BYSCICENSIS, xxxii, 281, 282.
BYZANTICUM Maximianistarum schismate involutum, xxxix, 492.

C

CABARESSITANUM concilium Donatistarum, xxxii, 394, 522; xl, 80. Eius epistola contra Primumianum, viii, 91; xxxii, 168. Et concilio Primumiano damnatus, xi, 79.
CACUS semihomo, sic dictus propter inaequabilem firmitatem, iv, 33. Cacus semihomo, fignentum poeticum, *ibid.* 34.
CADAVES nisi caro exanimis non solet nuncupari, iv, 127. Cadaver a cadendo dicitur, *ibid.* 96. 127. quia discedente habitatore corpus cadit, xx, 293. Cadaveris mortuorum peccata significantur in Lege, vi, 198.
CADERE et descendere differunt, xxi, 410. Caderi multi volunt cum David, et noluit resurgere cum David. Non cadendi exemplum propositum est, sed si cecideris, resurgens, viii, 440. Non sit defectio minorum lapsus majorum; sed sit casus majorum tenor minorum, *ibid.* 437. Non auditur sensus medici preceptum ut non eaderet; audiat vel agrosotus, ut surgat, viii, 224; ix, 436. Cadis amando seculum, ascendis amando Deum, viii, 371. Idoneus potuit esse homo ad casum suum, non est

idoneus ad resurrectionem suam, xii, 154.
CADIS interpretatur, et Mutata, et Sanctitudo, vi, 531.
CADUCARI dicuntur, qui morbo comitiali laborant, i, 124.
CÆCILIANUS episcopus, xi, 384, 385; vii, 228; xxi, 374. Propter ordinatum contra suam voluntatem Cæcilianum Ecclesie Carthagenensis episcopum schisma fecerunt Donatiste, xxvii, 242. Cæcilianus episcopus an ordinatus fuerit a traditoribus ignorat Augustinus, xl, 443. Cæcilianum falso accusaverunt Donatiste, *ibid.* Eius innocentiam sevis suspitionibus insectati sunt Donatiste, xxxi, 199. Cæcilianus traditionis et thurificationis accusatus, xxxii, 106. Calumniosis criminibus appellus, xxvi, 48. Cæciliano peccatum in Spiritum sanctum objectum injuste, xxxii, 471. Donatistarum testimonium contra ipsum dampnatum, veritas, charitas non permittit accipere, xi, 444.
Cæcilianus ad hospitium collegarum, qui ab inimicis suis perversi erant, venire noluit, viii, 90; xxxviii, 427. In eum nihil mali probare poterunt

Donatiste, xi, 288. Eum tamen simul cum Felice ejus ordinatore damnandum putarunt Donatiste, xxxviii, 424, 426; viii, 90. Cæcilianum fuisse cum suis collegis et ordinatorem Donatiste dicebant, xxxviii, 423, 424; viii, 99. Cæcilianus absens et innocens damnatus, xix, 410. Inter eos qui eum damnarunt, multi traditores numerantur, xxxviii, 424. ut referunt gesta concilii Cirtensis, anno CCCLV, xl, 81. cili Cirtensis, anno CCCLV, xl, 81. Majorinus damnari enim curavi absentem, et contra eum episcopus ordinatus est, xxxviii, 442. Non plus valere debet concilium Secundi Digitati adversum absentem Cæcilianum, etc., quam concilium Maximianensium adversum absentem Primumianum, xxxviii, 269; xxxiii, 96, 98. Cæcilianus eadem ratione excusatur a Catholicis, qua Primumianus a Donatistis, xxxix, 520, 521. Cæcilianus et ordinatum ejus causam ad Ecclesiam transmarinam deferre noluerunt Donatiste, xxxviii, 428, 429.
Cæcilianum Donatiste accusarunt apud Constantinum, xxxix, 140, 152, 162, 185, 187; xi, 81. per Anulinum processum, xxxix, 140. Concilium Romæ habetur ad discutendum Cæcilianum causam xxxix, 303. presidente Melchade, *ibid.* Adversus Cæcilianum Constantino missis datæ, xxxviii, 433. Donatus Romæ eum Cæciliano causam dicens nihil probat, xxvi, 204. Cæcilianus apud Constantinum falso accusatus ultimum purgatur, viii, 99. Innocens proclivem, et in episcopatu confirmatur, xxxviii, 424, 425, 432, 434; xxxix, 303.
Cæcilianus causam in concilio Arelatensi Constantinus imperator diligenter examinandum terminandumque curavit, xxxviii, 423, 427, 483, 484. Cæcilianus causam post episcopalia judicia ad Constantinum imperatoris judicium miserunt Donatiste, xl, 444. Cæcilianum in judicio Constantini imperatoris damnatum fuisse Donatiste monebantur, *ibid.* 81, 444. Cæcilianum transmarinum judicio Donatistae, apud eos qui ipsi petierant iudices, ter viciit, viii, 400;

401; xix; 411; xxi, 389. Cæciliano qui communicati, inquirari Donatiste consentit injuste, xxxix, 336. Cæcilianum vel eos qui ei concorditer inhaerebant, fuisse zizaniam nunquam demonstrare poterunt, xxxxi, 207. Cæcilianus causa vietria demonstratur ipsi Donatistarum verbis, xxxixii, 143. Cæcilianus causa 118. etiam si vera essent ejus crimina, xxxi, 208. maxime si Maximianistiarum causa non prejudicet Donatistis, xxxxi, 119, 132. Cæcilianus non polliciti transmarinos, si Maximianius consortes schismaticos non caperit posteris aut radix, cæcilianus non caperit posteris aut radix, xxxi, 208; xxxii, 508. Cæcilianus causa cum Primumianus causa confertur, xxxxi, 179. Conferuntur inter se iudicia quibus Cæcilianus et Primumianus damnati et absoluti sunt, xxxxi, 469; 470. Cæcilianus causa absesse non potuit Ecclesie toto orbe diffuse, xxxxi, 97.
Cæcilianus causam ad causam Ecclesie non pertinere ut ostenderetur, egerunt Catholici in collatione, xxxxi, 99. Cæcilianus causam licet ad Ecclesie causam non pertinerent, defendendam suscepit perunt episcopi Catholici in collatione Carthagenensis, xl, 81. ut calumniosus Donatistarum manifestarentur, *ibid.* Valentianus, Gratianus, Theodosius et filii ejus judicium Constantini in Cæciliano causa firmissime custodierunt, xxxxi, 304, 305. Cæcilianum ex ipsi Donatistarum principibus ad Ecclesiam pertinere dimissum probatur; xi, 447, 448. Gesta pertinentia ad causam Cæcilianii et Felicie, Augustinus recitavit Glorio et Eusebio, xxxviii, 423, 426. Cæcilianum mortuum analhematizare paratos Augustinus, si crimina in eum objecta probarentur, xi, 448. Cæcilianus in unitate baptizatus, legitime baptismum conferretur, xxxxi, 173. Cæcilianus nomen ad altare recitatur post ejus obitum, *ibid.* 207. Cæcilianii ordinatio, depositio, accusatio, purgatio, etc. *vide* DONATISTÆ.
Cæcilianus magistratus Aplingintonum, xxxix, 142; xxxxi, 449; xxxii, 130. Ekdioniviii xxxii, 129; 130, 150.
Cæcilianus peritor epistole Inno-

centi ad Augustinum, *xi*, 486. Cæcilianus unde in suspicionem venerit, quasi consensit calis Marcelliani, *ibid.* corpora Martyrum, *xxi*, 469; *iv*, 242, 243. Cæcorum ditorum curatio quid significat, *xvii*, 449.

CÆCILIUS filius. Cæleris proconsulis Africæ, *xxxix*, 4, 5, 6.
Cæcilius a filia baptismum ab hæreticis collatum extra Ecclesiam nullum esse contendebat, *xxix*, 390. Hunc errorem Cæcili Augustinus reprobat et refellit, *ibid.*

CÆCILIUS orationes, *xxvii*, 20.
CÆCITAS est infirmitas morbi naturæ, *xxxiv*, 5, 8. Cæcitas dicitur aliquando etiam aliquæ tantum objecta non videntur, *vi*, 137. Cæcitas omnium hominum a nativitate, *xxix*, 153. Cæcitas interiorum oculorum est non intelligere, *xi*, 467. Cæcitas mentis est damnum intelligentie veritatis, cum quis datur in reprobum sensum, *vii*, 160. In eam quisque datus fuerit, ab interiore Dei luce secluditur, sed non penitus cum in hac vita est, *ibid.*

Cæcitas cordis quanta infelicitas, *ix*, 342. Cæcitas, prima peccatoris poena, *xix*, 48. Inipiam poena, *vii*, 74. Cæcitas cordis, cum peccatur, quia necesse quod iustitia vetet, non tantum peccatum est, sed et poena peccati, *xxxvii*, 478. Cæcitas cordis gravis poena, et simul peccatum, *xxxix*, 300; *xxvi*, 200. Cæcitas mentis ex iudicio Dei admissio, etsi occultissimo, *xxix*, 417. Cæcitates pœnales spargit Deus super illicitas cupiditates, *xxv*, 26. Cæcitas cordis causa peccati, *xxv*, 320, 321. Cæcitas hominum de cœcitate gloriantium, *xxv*, 48. Cæcitate cordis credere non est in hominum potestate, *xxxvii*, 478. Cæcitas in Judæis grande incredulitatis malum, et grandis causa peccati, *xxv*, 320. Cæcitas Judæorum Christi adventu hæc est, *xi*, 164. Cæcitate vindicta est, *xi*, 342.

CÆCITAS corporalis Pauli vera poena fuit, *xi*, 458.

Cæcus corde est omnis iniquus et omnis impius, *xiv*, 389. Cæci a prima ætate, cum de luce coloribusque interrogantur, quid respondeant non inveniunt, *xxxvii*, 269. Cæci nati illumi-

natio, *xix*, 139. Cæci nati error putantur peccatores non exaudiri, *xix*, 162. Cæcus illuminatus Mediolani ad corpora Martyrum, *xxi*, 469; *iv*, 242, 243. Cæcorum ditorum curatio quid significat, *xvii*, 449.

CÆLESTIUS Pelagii discipulus, *xli*, 455. A quo Cælestianus, *xxvii*, 237, 249. Vir acerrimi ingenii, *xxxiv*, 443. Falsæ doctrine vento inflatus, *xxxiv*, 135. Cælestius et Pelagius adversus Dei gratiam disputant, *xli*, 31. Cælestius gratiam non ponit præter naturalem arbitrium voluntatis nisi in Lege et doctrina, *xxvii*, 134. Testimonia Scripturæ, quæ a Catholicis contra possibilitatem et arbitrii libertatem obijciuntur, aliis testimoniis conatur eludere, *ibid.* 21, 22. Cælestius ad honorem presbyterii subreprepe cooperat, sed ad iudicium episcopale perductus est, *xi*, 268. Cælestius ad presbyterium pervenit in Asia, *ibid.* 390, 397. Cælestium cum Pelagio erroris arguit Heros et Lazarus, *ibid.* 389, 397. Cælestii capitula capitula de gratia a Palæstina iudicibus damnata, *xxxv*, 73, 74. Cælestii sententias Pelagio obiectas quæstus approbaverunt Palæstini episcopi, *ibid.* 104. Orosius concilio Carthaginiensi litteras Herosii et Lazari contra Cælestium dedit, *xi*, 389, 390. Cælestium et Pelagium mathematizari oportere, nisi errores suos mathematizarent, concilium censuit, *ibid.* 390. Cælestius Carthaginiæ donatus, *ibid.* xxxiv, 102, 126. et excommunicatus, *xi*, 546. Errorum de peccato originali in iudicio Carthaginiensi damnare recessit, *xxxiv*, 152. Parvulorum redemptionem per baptismum fieri confessus est tandem Cælestius, *xi*, 262, 263. Pars ætorem Carthaginiensis iudicii contra Cælestium, *xxxix*, 152, 153. Cælestius consentire se litteris Innocentii pape fallaciter profiteri, *ibid.* 443, 444. Libellum fidei Zozimo pape offert, *xxxix*, 142, 143, 144. Quo sensu catholicis libellus dicitur est, *ibid.*

Cælestio iam sua professione quasi correcto sedis Apostolica benignissima lenitate pepercit, *xxxiv*, 444. Quidcumque cum Cælestio lenius actum est, correctionis fuit elementissima actio, non

approbatio exitiosissime pravitatis, *ibid.* Litteræ concilii Africani ad Zozimum, quibus doli et fraudes Cælestii deteguntur, *xxxiv*, 443. Cælestius se purgare molens, ad consentiendum Apostolicæ sedis litteris obstructus a Zozimo, *ibid.* 443, 444. Cælestius subdoli se examini sedis Apostolicæ, *ibid.* Cælestii libellus Romæ gestis allegatus, *ibid.* 154. Cælestius a Zozimo damnatus, *ibid.* 156. simul et Pelagius, *ibid.* 443, 444. Gesta in causa Cælestii apud Zozimum, *ibid.* 444. Clerici Romani in damnatione posterioris Cælestii et Pelagii sub Zozimo nihil aliud senserunt, quam in priore sub Innocentio, *ibid.* 442, 446, 447.

Cælestius Constantinopoli damnatus, *xxxv*, 183. Cælestius et Pelagius damnati a concilio episcopali ab Innocentio et Zozimo, *xli*, 31. Cælestium et Pelagium in Ecclesiæ smari malunt Patres Milevitani, quam desperata salute ab Ecclesiâ rescari, *xi*, 397; *xxxv*, 303, 317. Exempla sententiæ in Pelagium et Cælestium lata a concilio, ab Innocentio et a Zozimo Augustanus nullit ad Optatum, *xi*, 31. Cælestius Catholica communione privatus, *ibid.* 82. et qui doctrinam ejus defendunt, *xi*, 434. Damnationi Cælestii et Pelagii qui subscribere neglexerint episcopi, episcopatus amissione muletari, interdicta, in perpetuum civitatibus expulsi, communi non privantur, *xli*, 141. Cælestium et Pelagios pœne addicuntur, qui Cælestium et Pelagium propellere aut prodehere distulerint, *ibid.* In Cælestium et Pelagium nova Imperatorum sententia, *ibid.* V. Pelagius et Cælestius urbe Roma percellerunt consultum est, *ibid.* Cælestium apud Hilarium (in Sicilia) dogmatizare suspicatur Augustinus, *xi*, 362.

Cælestii definitiones, *xxxix*, 3, 4, 5. Has refellit Augustinus, *ibid.* Cælestii dogmata Pelagio obiecta tanquam ejus magistro, sed aliter ab illo intellecta, *ibid.* 104. et ab ipso reprobatâ, *ibid.* 67, 88.

Cælestius Pelagio audaci, *xxxix*, 154, 155. Cælestius apertior et pertinacior hæreticus, Pelagius occultior et mendacior, *ibid.* 159.

CÆLESTIANA hæresis ab Augustino et Alypio jugulata, *xli*, 143.

CÆLESTIANI HERETICI, *xix*, 542. Cælestiani et Pelagiani odio habebant Hieronymum, quæ, *ibid.* 444.

CÆLESTIUS diaconus, *xli*, 31. In sede Romana sine ulla plebis discessione constitutus, *ibid.* 172.

CÆLESTIUS ad quem libri contra Manichæos mittuntur, *xxxvii*, 204. Cælestius Augustio amicus, *ibid.* 294. Cælestius Augustini presbyter, *xxxix*, 354.

CÆLESTIUS dea apud Afros et Carthaginienses maximo in honore habita, *ii*, 103; *ix*, 158; *x*, 500; *xviii*, 583. Sacra dea Cælestis, turpia, *ibid.*

CÆLESTI sanctæ vite concubitus est omnis illicitus cum conjugalis nec est licitus, *xxxvii*, 233. Cælestium servus David, figura servorum Dei, *xii*, 213, 214.

CÆLI, Sæmen appellantur apud Punicos, *vi*, 573.

CÆLEUX patrem Satorum fabulantur, *ii*, 134. Cælum esse Jovem innumerabiliter affirmant, *ibid.*

CÆLI locum igni tribuit Plato, *ii*, 380. Cælos trescentos sexaginta quinque esse dicebat Basilides, *xxvii*, 218. Alii septem, alii octo, alii novem vel etiam decem perhibent cælos, *v*, 612. Primum, secundum et tertium cælum, corporale, spiritale et intellectuale significant, *ibid.* 620. Tertii cæli occasione, corporalis et animalis et spiritalis hominis differentias quidam accipiunt, *ibid.* 623. Cælestia spæta quam sint terrestribus latiora, obscurum, *xx*, 450. Cælesti corpore nihil in corporibus melius, *v*, 181. Cæli porta quomodo vocetur aliquis locus, *vi*, 157. Cælos stare non putandum ob firmamentum nomen, *v*, 205. Quæstiones variæ de motu cæli, *ibid.* de figura ejus, *ibid.* 202. In cælo æthereo pacata sunt aque firmata omnia, infra illud omnia turbulenta sunt et dissoluta, *v*, 192. Turbulentæ qualitates hujus cæli inferioris non casibus volvantur, *v*, 331. Cælum inferius terræ nomine deputatur, *ibid.* Cælos ærius diluvio peritus quomodo intelligendum, *ibid.* 224. An perituri sint cæli in conflagratione novissimi iudicii, *vi*, 134.

Cæli quantum igne perituri sint, disceptatur inter doctos, *xi*, 56. Quomodo

celum fiet novum post iudicium, iv, 107, 112.

CELUM celi est celum quod non cernimus, xxv, 323, 330. Celi colorum, celi superiores, celi inferiores, spatia aëris, xi, 36. Celi superiores quomodo sint super invicem, vel quot sint, vel quibus modis distincti, quibus incolis impleri, qua dispositione reguntur, multum est ad nos invenire, satagimus tamen illic pervenire, ubi est patria nostra, vii, 487.

Celi et terrae nomine intelligitur materia informis initio creata, v, 116, 178, 206, 310, 311; xxviii, 423. Machina aëthera, *ibid.* 198, 139. Universa creatura, xxi, 295; xxviii, 347, 454; v, 116, 163, 302, 303, 326; vi, 485. Mundus, xxvii, 502. Angeli, xxv, 332, 333, 338. Celi nomine intelligitur spiritalis creatura, v, 149, 180. Spirituales et carnales in Ecclesia, v, 191; iv, 421; vi, 3, 18; xxv, 374.

Celum undique terram protegens, misericordiae divinae figura est, xi, 86. Celi nomine significatur Scriptura sacra, *ibid.* 102, 104; xii, 512. Celi sunt libri utriusque Testamenti, vii, 188, 489, sunt Apostoli, vii, 267; xi, 329; xlii, 69. Unde celi homines infirmi, vii, 488. Celi Apostoli misericordiam Domini ubique compluerunt, *ibid.* 488, 489. Celi sunt Evangelistae, *ibid.* 261, 288, 289. Celi anime sanctae, xiv, 181. Celi sunt sancti, vii, 266, 268. Ulpote a terra suspensi, Denm portantes, preceptis tonantes, sapientia coronantes, vii, 298. Sancti et iusti recte caelum appellatur, xv, 137. Caeli iustus, terra peccatorum significatur, vii, 228, 466, 467. Caelum, sancti, terra, terreni, xviii, 164. Caelum quibet fidelium esse potest, x, 456. Celi fundamenta dicuntur vi, quibus regnum caelorum superaedificatur in sanctis et fidelibus, *ibid.* 128. Quomodo allegorice intelligendum sit celum sicut pellic extantum, dixit Augustinus in lib. 13 Conf. cap. 15, v, 204. Caelum aëtherium spirituales significat, xii, 242. Caelum Ecclesia, ipsa terra imitatio Ecclesiae, xviii, 181, 194, 203. Caelum et terra quomodo in oratione Dominica accipiuntur, xxxv, 111. Caelum et terra in Dominica prece, quasi

vis et terra convenienter intelligitur, xiv, 223. Caelum mens, terra caro, xviii, 180, 194, 203, 213. Celi ad serenam intelligentiam veritatis significandum pertinent, v, 491. Per celi superiora, charitas intelligenda, xi, 104, 105.

Caelorum regnum variis nominibus exprimitur, xiv, 141. Eitiam in Veteri Testamento promissum est, xi, 403. Toto desiderio tendendum in caelum, xix, 463. *Vide* REGNUM CAELORUM. Caesari, xxi, 164. Homines a patria caelesti reperventur praeorum morum flatus, iv, 425. Caelum qui vult ascendere, Christo uniatur, xii, 43. Ascendere vis? ascendente tene; membrum ipsius esto qui solus ascendit, xviii, 492, 493. Christus de forma servi stravi viam, de forma Dei condidit patriam, *ibid.* 494, 497. Caelum ascenderunt Apostoli, *ibid.* 493. Nos sicut sepe et charitate cum capite nostro sumus in caelo; quia et ipsum divinitate, bonitate, unitate, nobissem est in terra, vii, 347. Caelum regnum venale Deus proposuit, x, 402. Emulor tantum, quantum quisque habere potest, xi, 324; xxi, 89. Caelum indociti rapiunt, xxv, 186. Caelum latro primus intravit, Stephanus violenter invasi, xxi, 122. Celi, ubi nulla miseria, non indigent misericordia, indigent tamen Domino, vii, 486. In patria nullus erit orandi locus, sed tantulo laudandi, xix, 356. In futuro saeculo bene qui erunt, peccare non poterunt, xxvii, 466.

CAESARIS patrie opus, xviii, 568. In celi patria vespere, mane et meridies reperitur, non nox, v, 292.

CAELICOLORUM maior novi baptismi institutor, xxxviii, 454.

CAEREMONIARI, xxv, 99.

C. CAESARIS bellum adversus Pompeium, li, 161. Caesar victor Pompeii clementer exercuit victoriam civilem, *ibid.* 162. Caesar in domo sua victoria Mariana trucidatus, *ibid.* 156. Tanquam appetitor regni in ipsa curia trucidatus, *ibid.* 161. Caesar Augustus libertatem iam quidem languidam omni modo extorsit Romanis, *ibid.* 150. Reipublicam veluti instauravit ac renovavit,

ibid. Caesar nihil oblivisci solitus nisi iniurias, xxxix, 328. Caesaris clementia, *ibid.* 324. Caesar ad deos immortales sublatas a Romanis, xlii, 373. Caesaris laudem in qua re Sallustius posuit, ii, 240.

CAESARIS appellati sunt qui Caesari

Augusto successerunt, iij, 488.

CAESARIS VICUS, xxxi, 412.

CAESAREA Cappadociae, xxi, 152.

CAESAREA Urbis Maritimaë, xlii, 18.

CAESARIENSIS provincia, xxxii, 217.

CAIN Possessio interpretatur, iij, 255.

256. Qua ratione potuerit Cain civitan-

tantum homines fuerit, vii, 116 lxx, 231.

Quantum interfuerit temporis inter paren-

tes primos factos et Cain Scriptura non ex-

pressit, v, 450. Cain et Romulus qui di-

ferunt, iij, 224. Cain reprobus cui prius

invidia sua Deo odibile, *ibid.* 228. Ex

invidentia diabolica fratrem occidit, *ibid.*

224. et ex odio, xvi, 512. Cain culpa

videtur ingens et levis poena, sed homi-

nium iudicis hoc videtur, xxxvii, 303.

Cain corporalem mortem magis timet

quam spiritalem, *ibid.* xxxvii, 325. Vita

caritative punitus est, xxxix, 99. An

maledictio, qua Cain sterilitate ter-

punitus est sit contraria Evangelio,

xxviii, 110.

Cain filia filia hominum dicte, iij,

370, 371. Cain posteri cur non recen-

santur in historia sacra, *ibid.* 31. Cain

successio in octo ab Adam generationis

clauditur, *ibid.* 261. Ulpenerio nume-

ro finitur, *ibid.* 264. Cur filia inter

posteris Seth, *ibid.* 256. Cain ex Eva

matre genitus est, pariterque a quo

dam fuerit, xxxviii, 316. Cain sacrifici-

um Veteris Testamenti terrenas opes

exprimit, xxviii, 321. Cain filius diabo-

li, xvi, 513. Cain est primus civis civi-

tatilis terrene, iij, 217, 223. A Cain

cepit civitas Babylonis, ix, 126, 193.

Cain, accepto signo a Deo deo occiditur,

typus Iudeorum, viii, 197, 198; ix,

78; x, 49. Cain Iudae et Iudeorum figura,

iiij, 231; xxvii, 141; xxviii, 321,

322, 323, 325. et persequendum ius-

tos, iij, 249.

CAIANI heretici unde sic appellati,

xxvii, 222. Eorum dogmata, *ibid.*

CAIPHAS et Annas ambo Pontifices alterius agere solebant, xvi, 369, 370.

Propheta sine charitate in Caipha, xxi,

261. Hic in eo egi Caiphas pro-

pheteum christa ut propheta; et hoc

autem vita impii ut nesciens propheta-

ret, xxviii, 442, 443.

CAIUS Servilius praetor, ii, 155.

CAIUS CAESAR. *Vide* C. CAESAR.

CALAMA urbs, iij, 208; iv, 250,

251. Calamensis oppidum, iij, 137,

303, 429, 424, 425. Memoria sancti

Stephani Calamam advecta a Possidio

episcopo, iv, 250, 251. Miracula que

Calame facta sunt in memoria sancti

Stephani a Possidio episcopo illic advoc-

atis, *ibid.* 253. Calamensis colonis, xxxix,

157. Eius vis et injuria erga Catholicos

et Ecclesiam, *ibid.* 163. Illic cum esset

Augustinus qui se gessit, *ibid.* 164,

165.

CALAMITATEM omnium causa peccatu-

rum, xv, 231. Calamitates publicae divi-

providentiae tribuuntur, li, 5. Calami-

nitatis tempore multitudine oburganda,

xxxii, 214. Impii in calamitatibus positi

se justificent et Deum accipiunt, xii, 57.

CALAMUS Scripturatur significat, ix, 300.

CALCANEUM diaboli quomodo obser-

vat, viii, 373.

CALCULUM et librarium professio

velut quaedam grammaticae infantia, li,

293.

CALDONIUS episcopus, xxxi, 372.

CALIBRIS junior curator Aptunginae

civitatis, xxxii, 449.

CALIGO. Caligum patitur quam non

sensitibus qui incipit velis capere veri-

tatem, xii, 36.

CALIX an in bonum an in malum acci-

pi debeat in vers. 9 Psal. LXXIX

incertum est, v, 21. Calicem salutaris

accipere passiones Domini imitari, xi,

64. Calicem nisi prius libere mestus,

tangere libenter accipitur, xxi, 173. Cal-

ice aqua frigida quem Deus dandi ju-

calice aqua frigida quem Deus dandi ju-

calice aqua frigida quem Deus dandi ju-

calice aqua frigida quem Deus dandi ju-

calice aqua frigida quem Deus dandi ju-

calice aqua frigida quem Deus dandi ju-

calice aqua frigida quem Deus dandi ju-

calice aqua frigida quem Deus dandi ju-

calice aqua frigida quem Deus dandi ju-

calice aqua frigida quem Deus dandi ju-

calice aqua frigida quem Deus dandi ju-

calice aqua frigida quem Deus dandi ju-

calice aqua frigida quem Deus dandi ju-

atentatam glorio percussus, xxxv, 413, 414.

CALLISTUS philosophi mens de virtute et viro, xxxv, 229, 324.

CALORIS sedes in jecore, v, 384.

CALPURNIUS Lanarius vocatur Rufinus, xxxix, 29, 30.

CALVARIE locus quid significat, xx, 151.

CALVITIS Elisi a pueris irrisu quid significat? x, 140, 163.

CALYPTIENSIS fundus, xxxix, 420.

CALUMNIA non est nisi quando falsi criminis obprobrio proximo laeditur, vi, 407.

Calumniam sine rixa repellende, xxi, 363.

Calumniam qualiter frenande, xxxix, 151, 152.

Calumniam infidelium, haereticorum, schismaticorum, demonum vincuntur cum Christus crucifixus attenditur, xi, 512.

Calumniam perperso Dei adiutorium cur differatur, xxi, 251.

Nec malam conscientiam sanat laudantis precaminum, nec bonam vultore, xxxix, 151, 152.

Calumniam quod crimen falsum est, reum non facit hominem, nisi apud iudicem hominem; ubi autem Deus iudex est, nullus falso crimine laeditur, quia non cui obijcitur, sed obijcitur; potius impulator, xi, 519.

Calumniam in Christiano maxime est, quod ab ipso mortuum calumniantur soli, *ibid.* 512.

Qui notodas calumnias facere quaerunt, prius implicatur quam quod implicare contendunt, viii, 353.

Calumnia Graeca, i, 90.

CALUMNIATORES verbo omnia accipiuntur, viii, 353.

Calumniator diaboli, ix, 419.

CALX miraculum, iv, 161, 162.

Calx cur viva dicitur, *ibid.* Calx oleo perfusa non fervescit, *ibid.* 162, 171.

CALYPSA deus canere docet, ii, 182.

CALYPSA Diana doluit, ii, 129.

M. CALVILLUS quem Ingratum sensit Romam de quo optime meritis erat, ii, 83.

Romanus quam senserat ingratum, a Gallis tamen iterum liberavit, *ibid.* 174.

CAMISTES diem iudicii significat, xi, 138, 139.

CAMINUS, lingua adulatoris, ix, 357.

CAMPESITRA quid sunt et unde dicitur, viii, 196; xxxix, 273.

CAMPESITRAI quinam dicantur, ii, 196; xxxix, 428.

CANCELLOS vel cancellum, xxxix, 322.

Intra cancellos collocari, honoris nota, xxxviii, 376.

CANCER nullis medicamentis sanabilis, iv, 246.

Canceri curatio miraculosa, *ibid.*

CANDELABRUM quis sit, xxi, 213.

CANIDIANTIS presbyter, xxvi, 626.

CANDIDUS episcopus, xi, 389, 424.

CANDIDUS Ville Regiensis ex Donatista episcopo apud Catholicos episcopos, xxxix, 345.

CANDORUS episcopus, xi, 388, 424.

CANES non semper in malo accipiendi sunt, xi, 175.

Canes Christi vigilat et latrat, et pro domo et pro Domino, et pro grege et pro pastore, *ibid.* Canes, qui non pro veritate sed pro consuetudine latrant, viii, 284, 285.

Canis pro extremo vel hominum vel peccatorum, vi, 427.

et pro lae quod est contempnibile; *ibid.* 387.

Canes, haeretici, xxi, 29, 29, 29.

Canibus comparati maledicti, xxxix, 87.

Canis dominum suum jam suis hominibus oblitum recognoscens, i, 334.

CANERE in jubilatione, est intelligere verbis explicari non posse quod canitur corde, viii, 479.

How est bene canere Deo cantare in jubilatione, *ibid.* Vide CANTARE.

CANRE urbs seu vicus Apuliae, ii, 145.

CANENSE praelium quam eruentum, et Romanis infantum, ii, 145.

CANON ecclesiasticus, xxxix, 371.

Canon Hieronymi Veteris et Novi Testamenti, iv, 463.

CANTARE et psallere quod differunt? ix, 263; x, 339; xi, 186.

Curandum ut intelligamus que cantamus, viii, 265, 266.

Cantare scienter naturae hominis diviae voluntate concessionem est, *ibid.* 266.

Nemo Deo cantat digna, nisi qui ab illo accepit, quod cantare possit, viii, 4.

Qui desiderat, etsi lingua laeet, cantat corde, x, 215, 216.

Cantantes a Deo, timeamus ne non bene cantemus, viii, 478, 479.

Cantandum Deo et orbis et moribus, xvii, 436.

Cantandum corde, non carne, ix, 196.

Cantandum ore et corde, xx, 30.

Cantantur voces, ut nos exultemus; corde cantamus, ut Deo pla-

ceamus, xlii, 9, 10.

Cantatio laborum tuorum exigitur de corde tuo, viii, 399.

Charitate cantatur canticum novum, xvii, 448.

Charitatem qui non habet, portare psalterium potest, cantare non potest, xxi, 441.

Cantare amantium, xvii, 448.

Cantare amantis est, vox lupus cantantis, fervor sancti desiderii, xxi, 904.

Non valde attendas ad vocem cantantis, sed ad mores operantis, xxi, 65.

Cantat Deo, qui vivit Deo; psallit nomini eius, qui operatur in gloria eius, ix, 263.

Christo nascente, cantabant Angeli dulcissimum melos, xxv, 132.

Non poteris probare quam vera cantari, nisi ceperis facere quod cantas, xi, 557.

Cantantes in decachordo quinam sint, xvii, 245, 246.

Cantatio ipsa confessio est, confessio peccatorum tuorum, et virtutis Dei, ix, 262.

CANTICUM et psalmus quid differant? viii, 132; ix, 260.

Canticum duplex, vetus et novum, xvii, 245; xxii, 170.

Canticum novum, xxvii, 123.

Canticum novum cantare, xvii, 451, 452; xix, 394.

Canticum vetus cantat cupiditas carnis; novum cantat charitas Dei, x, 429.

Canticum novum nihil aliud est quam laus Dei, xi, 41.

Est ipsa dilectio, x, 429.

Canticum novum gratiae est hominis novi et Testamenti Novi, viii, 478; xli, 440, 497.

Canticum Jerusalem, lingua nostra; canticum dilectionis lupus seculi lingua barbara est, lingua aliena quam in captivitate didicimus, xii, 280.

Canticum novum, canticum pacis, canticum charitatis, xlii, 64.

Canticum Dei, est gaudium sanctum, *ibid.* 10.

Cantica divina deliciae spiritus nostri, xxi, 471.

Canticum novum, mandatum novum, xxi, 202.

Canticum nostrum cui moribus tanquam saltatione oportet consonare, *ibid.* 106.

Canticum cum cithara significat sermonem cum opere hono conjunctum, x, 340.

Canticum quod nemo cantat praeter virgines, xxvi, 305.

Canticum novum ad novum hominem pertinet, vetus ad veterem, viii, 186; ix, 252.

Canticum nullum aliud docet nos Deus, nisi fides, spei et charitatis, x, 334.

In canticis passionis Christi quasi praecoritur, Martyres vero quasi succedentes, *ibid.* 290, 291.

Canticum

divinum et pauperum de canticis Sion quale? xxi, 276, 277.

CANTICUM Moosis exponitur, xxi, 433 ad 460.

Cantica graduum sunt quinquedecim, quia totidem fuerunt templi gradus, xlii, 82.

Casticum graduum mystice quid, xi, 544; xii, 59, 105.

Cantica canticorum, sancta cantica amatoria, etc, xviii, 34.

Omnia, *ibid.* Canticum canticorum amores sanctos Christi et Ecclesiae commendat, xxi, 160.

Difficillimum est ad intelligendum, *ibid.* Ostendit quantum appendenda, quanquependenda divina charitas, *ibid.* Narratio in Canticum canticorum genere leontinus figuratum rerum est, v, 404.

Canticum amatorum Manicheorum, xxviii, 403.

CANTUS est sonus speciosus, xxv, 358.

Ejus melodie utilitas magna, xxv, 268.

Utilis est ad movendum pie animus, xxxviii, 521.

Cantus Psalmoreum in Ecclesia, viii, 265, 266.

Cantus ecclesiasticus instituitur Mediolani a sancto Ambrosio, xxx, 208.

Et mirum in modum affectur Augustinus, *ibid.* 209.

Delectat carnis vitam in divo cantu evertenda, *ibid.* 266, 267.

Peccator cum canticis amplexat quae non canticis delectat quam res, *ibid.* 268.

Cantus gravitate furentium adolescentium petulantia sopita, xxxv, 337.

CANTIONES vanaum periculosa delectatio, xvii, 242.

Ad cantiones vanaum, quod ad salutaria monita addenda, a major hominum propensio, *ibid.* Cantica profana et saltationes pulse de ecclesia ubi sepultus est Cyprianus, xxi, 106.

Cantantes turpia reprehenduntur, viii, 265.

Cantat ipse in solis ejus gratia cantamus, xi, 40.

Cantandi in Ecclesia tempus, utilitas, sanctitas, xxxviii, 521.

Cantant Donatista psalmos humano ingenio compositos, miscentque chriateles, xxxviii, 333, 319.

CAPBARAZA caput civitatum Galibae, xlii, 467.

CAPILLI cum secantur non sentimus, quare, i, 484.

Capillus nudare feminas nemo maritatus deest, xli, 363.

Capilli temporalium rerum superflui significantur, viii, 470.

Inde tergendis pedes Domini, *ibid.* 470; xli, 263.

CAPITOLIUM rex Tarquinius fabricavit, ii, 124.

Capitolium Jovi cedere

140, numerus, Mars, Terminus, et Juventas, *ibid.* 197. Capitoli incendium, *ibid.* 99. Capitolo pepercero Galli, non vero Sylla, *ibid.* 139.

CAPITOLINUS LAPIS, Jovis simulacrum in Capitolio lapideum, *ii*, 407, 408. Capitulum colla asneris vigilantia servatum, *ibid.* 95, 119.

CAPRARIA INSULA, xxxviii, 469.

CAPRE nomine Ecclesia de Gentibus significatur, *xi*, 438.

CARSES, xxxi, 443.

CAPTIVITAS iustorum, religioni Christiane probo esse non debet, *ii*, 31. Captivitate religionis causa sponte tolerandam etiam Regni noverunt, *ibid.* 28. Sunt in Scripturis sanctis captivitatis religionis causa magna solatia, *ibid.* Captivitas ad probationem vel emendationem a Deo permittitur, *ii*, 44. Captivitas Marci Attilii Reguli, *ibid.* 28. Captivitas feminarum castarum et sanctorum multum dolenda qui eas non deserat Deus, xxxix, 349.

Captivitas nostra prima, *ix*, 394. Totus mundus sub captivitate, xvii, 403. Captivitas nostra demonstratur, *xii*, 270, 271. Captivitas nostra in quo consistat, *ibid.* 270. Captivitas est peregrinatio nostra, *xii*, 41. Totum mundum velut massam infidelium diaboli possidebat, *xii*, 393. Captivitas hominis ex peccato, xvii, 448. Captivitas hominis iniusta non est, qui deseruit Imperatori Deum, et diverit ad desertorem diabolum, *x*, 59. Captivitas de qua per Christum liberamus, xvii, 403. Captivitas nostre instrumenta Redemptor noster sanguine suo delevit, *xii*, 393. Captivi facti sumus, quia venudati sumus sub peccato: vendere nos potuimus, redimere non possumus; vendidimus nos consensu peccati, redimimus in fide iustitie dato pro nobis sanguine innocenti, *x*, 404; *xii*, 390. Conditore esse in captivitate, ut dignus sit liberari, *x*, 166, 167. Captivatores nostri diaboli et angeli quæ, *xii*, 271.

Captivitas Judoorum figura est captivitas nostre, *ix*, 192, 193, 368, 369; *xii*, 91, 270.

Captivitas felix per quam homines ad bonum captivatur, *ix*, 290. Captivare captivitatem quid, *ibid.*

Caput circueitis impiorum superbia, *xii*, 347. Caput erigere, levitatis et superbie signum, xviii, 130. Capita draconum qui sint, *ix*, 473. Caput vitæ quod Moises misit in ignem, corpus erat impiorum, *ibid.* 131. Caput insultatum Christo quare nutat, *xi*, 99, 100. Capilla inimicorum suorum Christus quæ nullo conquassabit, *ix*, 292. Caput operiebant Africani in lactu, Judei nudabant, *vi*, 376.

Caput omnium iustorum et Angelorum Christus, viii, 105. Caput bonorum Christus, caput malorum diaboli, *xii*, 341. Caput nostrum quomodo Christus, et corpus Ecclesia, *ibid.* 335. Caput dicit non potest, ubi corpus nullum est, cui sit caput, *ibid.* Capitis excellentia ad cætera membra, vii, 368. Caput connectione charitatis adhaere corpori suo, vii, 390, 391. Caput ubi est ibi cetera esse membra provrbium est, viii, 378. Caput et corpus quomodo unum sunt, *ibid.* 390, 391. In capite membrorum vix agnoscenda, *xi*, 25, 26.

CARBO Cæus Papyrius Marianas partes secutus, a Sylla victus, a Pompeio interfectus, *ii*, 95. Carbonis Cæi Papyri crudelitas, *ibid.* 135. Carboes multi fore ex gente Papyria, *ibid.* 95. CARBOES sunt incorruptibiles, *iv*, 161, 172. Ideo limitibus substermentum, *ibid.* Carboes ignis congerere super caput alterius quid, *v*, 22. Carboes ignis apud Apost. Rom. XII non dignationem Dei, sed ignem poenitentis significant, *x*, 84. Carboes dicuntur, qui se conserunt ad Dominum, quia de mortuis reviviscunt, *xi*, 558.

CARBUSCULUS lucet in tenebris, *iv*, 475.

CARCEDONIUS, xxxix, 15, 17, 48.

CARERE merita faciunt, *xii*, 400. Unum habitaculum alteri facti domus libertas, alteri carcerem servitus, *ibid.* Carere latius est homini ducunt, et præter tristitiam angustiam est, *xii*, 402, 403. Carerimus angustus iste, *ibid.* 401. Carere corpus dicitur a quibusdam, *xii*, 401, 402, et caro propter corruptelam, *ibid.*

CARCHÆA, xxxix, 400, 431, 465.

CARDEA, dea præfecta carum ostii, *ii*, 176.

CARDINES astrologici, *ii*, 228.

CARERE. Non est in carendo difficult-

tas, nisi eum est in habendo cupiditas, *vs*, 24.

CARITAS (charitas) quid sit, xvii, 349. Charitas virtus est, quæ id quod diligendum est diligit, *xi*, 355. Charitatem domini Dei esse negant Pelagiani, xxxviii, 75. Charitatem plerique gratie adiutoria nominare eam voluit Pelagiani, xxxviii, 82, 83. Pelagianorum tenebræ, cum scientiam Legis ex Deo, charitatem vero ex nobis esse volunt, xxxv, 501, 502. Posse habere fidem vel charitatem, nature est hominum: habere autem, gratie fidelium, xxxvii, 65. Charitas non ex libero arbitrio, sed ex dono Dei, xxxix, 49, 90, 21. Charitas non per vires nostras, id est humanas, diffunditur in cordibus nostris, *xii*, 297.

Charitas est donum Dei, *xii*, 74, 106; xvii, 453; xviii, 504, 576; *xix*, 101, 291; *x*, 385, 415; *xii*, 183; xxxlii, 469, 473, 549; xxxv, 500, 501. Charitas donum majus gratiæ, xxxv, 502. Charitate nullum Deum donum excellentius, *xxx*, 255, 256. Charitate minus est quicquid tibi Deus dedit, *xix*, 231. Charitas qua præcepta implentur, non ex nobis est, sed ex Deo, xxxix, 461. Charitas tota ex Deo, *ibid.* Charitas et scientia ex Deo, xxxv, 502. Si scientia Legis ex Deo, multo magis charitas, xxxvi, 266. Charitas et vita æterna munus hereditatis filiorum promissionis, *vi*, 150, 151. Charitatem a nobis habere non possumus, sed a Deo per Spiritum sanctum, xxxvi, 257. Charitas donum est Spiritus, xvii, 9. Charitas cordis est dilatata a Spiritu sancto, *xix*, 440. Effectus est præsentis Spiritus sancti, *xxi*, 40. Charitas verius artha, quam pignus dicitur, xvii, 869, 870. Charitas ut ab illo datur, a quo habetur, orandum, *xii*, 106; *xii*, 284. Charitas fide impetratur, *xii*, 484. Charitas in quantum adest, excreatur bene vivendo; in quantum autem minus est, impetratur petendo, *xx*, 90.

Charitas nequit esse sine fide, xviii, 483. Ubi dilectio est, ibi necessario fides et spes, *xxv*, 207. Charitas languescit fide titubante, *iv*, 450. Charitas de corde puro, et de conscientia bona, et fide non ficta quid sit, *iv*, 454. Sine fide, spe et charitate anima nullam sanatur, ut

possit Deum videre, xxv, 426. Post hanc vitam sola charitas, *ibid.* 428. Charitas sola semper manet, *xix*, 354. Vide AMOR, DILECTIO. Charitas nullo modo recta esse potest, si ea que diliguntur, non vera, sed falsa sunt, *v*, 107. Charitatis via nihil excludit, et non in illa ambulant, nisi humiles, *xi*, 392.

Charitas ab Apostolo commendata, xxxv, 495. Charitas commendatur, *xv*, 45; *xvi*, 540, 541; *xii*, 64. Charitas quantum bonum, *xix*, 183, 184. Maximum omnium bonorum, *xii*, 473. Charitatis laus, *xii*, 44; *xxi*, 289, 291. Charitas est Deus ipse, *xi*, 484. Usque adeo charitas est donum Dei et Deus vocetur, *xxx*, 331. In charitate tria quedam velut vestigia Trinitatis, *xxx*, 407, 411. Triâ hæc consideratur, *ibid.* 414, 415. Per Meditatorum Deo reconciliati hereticum uni, fruarum uno, permaneat unum, *ibid.* 307.

Charitas est magna et vera virtus, *xii*, 352; *xxi*, 77. Virtus animæ, *xi*, 123. Virtus civitatis Dei, viii, 361. Charitas vera Christianorum quæ, *xii*, 396. Charitas major est fide et spe, quia adveniente objecto hæc cessant, illa vero crescit, *x*, 206. Charitas in omnibus et super omnia habenda, xxxvii, 538. Quorumam in cordibus diffunditur, xxxv, 10. Charitas nova et æterna, *xvii*, 63. Charitas gratia est Novi Testamenti, *vi*, 405. Charitas vita cordis est, *xii*, 52. Charitas magna via est, magnam miraculum habet, *xii*, 392. Mandatum est novum, *xii*, 407. Preceptum breve et apertum, *xxvii*, 110. Verbum consummationis et brevium, *xii*, 13, 14; xxxvii, 110, 111. Charitas omnis finis præcepti non, quo consumatur sed quo perficuntur præcepta, *vii*, 441, 442.

Charitas supereminentiorem locum in Scripturis obtinet, *xi*, 107. Ad charitatem pertinent quæ scripsit Moyses, *xxx*, 352, 353. Conventus utriusque Testamenti de præceptis charitatis, xxxvi, 900, 301. Vide AMOR Dei et PROXIMI.

Charitas est latitudo mandati, *xvi*, 284. In charitate latitudo est, in odio angustia, *xii*, 292. Charitatis latitudo, longitudo, sublimitas et profundum, *xi*, 59, 58, 184, 195. In cruce Christi figu-

ratur, *ibid.* 36, 123. Qui cognovit que sit latitudo et longitudo et altitudo et profundum, et supereminens scientie charitatem Christi, vidit et Christum, v. vidit et Patrem, ex Ambrosio, *ibid.* 122. Charitas latitudinem facit, unde Deus in nobis deambulat, xxx, 300. Charitatis precepta continentur physicam, logicam, ethicam et reipublice salutem, xxxix, 247.

Charitatis duo precepta semper cogitanda, semper meditanda, etc., xv, 166. Duo precepta charitatis significata per hidium quod Jesus manavit in Samaria et Gallias, *ibid.* 149, 151. Charitatis precepta duo, vii, 330. Charitatis precepta duo in omnibus Scripture sermionibus reperit Augustinus, xxxviii, 523.

Charitas dicitur amor Dei et proximi, vii, 441. Charitate et Deum diligimus et invicem diligimus, xli, 219. Charitas est nexus quo homines invicem alii et Deo connectantur, *ibid.* 132. Deus et proximus una charitate diliguntur, etsi non sunt unum qui diliguntur, xv, 384. Binario numero in Scripturis bipertita charitas commendatur, xv, 464. Charitas est motus animi ad fructum Deo propter ipsum et se atque proximum propter Deum, v, 16. Charitas est amor Dei et proximi suique ipsius secundum Deum, xii, 169. Charitas alia divina, alia humana, xxi, 383.

Charitate Deus colitur, xl, 352. Charitas gluten quo anima agglutinatur post Deum, ix, 167. Amandus Deus gratis, non sibi extra illum ponere debet, quam expectat ex illo, xviii, 489. Si amas, gratis amas, si vere amas, ipse sit merces quem amas, xli, 417. Hoc est Deum gratis amare, de Deo Deum sperare, de Deo preparare, impleri, de ipso satiare, xxi, 197. Omnia quisque faciat cum charitate non expectans retributionem temporalem, sed factum Dei, xxi, 352. Si promissis quilibet bonis tunc tantum faciem Dei negandum audiens expavisti, gratis amas, *ibid.* 519. Gratis Deum diligere invenitur Job eum amans non quia aliquid dedit, sed quia se ipsum non abstulit, xviii, 489. Deus bono nostro diligitur non merito suo, xlii, 63. Non minus Deus habebit divinitatem, si homo in illum non habeat charitatem,

ibid. Charitas Dei in nos major quam nostra in Deum, xxi, 123. Deus sedet in eo qui habet charitatem tanquam in celo, xii, 67. Non est vera Dei charitas in eo qui ingratu est Spiritui sancto, ix, 414. Charitate et humilitate Deo nunc propinquamus, xvii, 344.

Charitate Christi colorem non timore pene, xi, 405. Nemo ad Christum pervenit nisi per charitatem, vii, 252. Charitas Christi in unitate epus, xxxix, 13. Charitas clamata ad Christum de nobis, charitas clamata de Christo pro nobis, xii, 358. Si per charitatem nobiscum Christus est in terra, per eandem cum eo in celo sumus; Christus deorsum et compassione charitatis, nos sursum sumus spe charitatis, xii, 44. Deum ascenditur, superior esset cœlis et inde mitteret charitatem, xi, 408. In via charitatis qua ratione Christus ambulavit, xvii, 458.

Charitas capax reddit ad capiendam divinam, xix, 85. Charitas reipublice divine nos adsciscit, xxxix, 532. Charitas divina amorem illicitum meretricis non compulsiat, xxi, 285.

Charitate fideles in uno incommutabili numi sumi, xxxiii, 267, 268. Quomodo Christi vult omnes in se unum esse, xxx, 307. Charitas unitatis vinculum fortissimum, xxxviii, 201. Charitas de nullis cordibus hominum facit eorum, xv, 177. Charitatis fervor ex nullis unum conflavit, xvi, 380. Charitatem qui non habent non habitant in unum, xii, 219. Charitatis fraternæ commendatio, xv, 397.

Charitas est nota Discipulorum Christi, *ibid.* 189. Cur hanc vere solam Iosnes apostolus commendat, *ibid.* 548. Charitas Pauli et Stephani commendatur, *ibid.* 508. Charitas major omnibus donis, que etiam haberi possunt abque ea, xxxii, 288, 289. Prophetia sine charitate in Saul, *ibid.* 250, et in Caipha, *ibid.* 261. Fides sine charitate in demonibus, *ibid.* 262. Charitatis mutue exemplum in membris corporum humani, *ibid.* 264.

Charitatem non habent, qui ab Ecclesie Catholice communionem precipi sicut, aut non diligunt unitatem, xxxii, 306, 301. Charitas nisi in unitate Ecclesie non potest custodiri, xxxiii, 88. Non habetur

extra Ecclesiam, xx, 386. Charitas laudat Dominum, xii, 65. Charitatis fons Spiritus sanctus precipitum unitatis in Deo, xv, 431. Charitas compagen facit, compages conpletur unitatem, unitas servat charitatem, charitas pervenit ad charitatem, vii, 406. Nulla est charitas Christiani a quo non custoditur unitas Christi, xxi, 147. Mater charitas quomodo actuali unitatem dolet, xvi, 478.

Charitatem habet, securus est, nemo illum movet de Ecclesia Catholica, et si foris incipiat illum habere, intronititur, quomodo ramus olivæ a columba, vii, 298. Charitas, vita; dissensio, mors, xxxvii, 193. Fratrem charitatem oppugnare, est peccatum in Spiritum sanctum, xvii, 199. Dissensiones aliquando aut a charitate nascuntur, aut charitatem probant, xli, 170. Alorum tribulatio communis est, quibus probatio, spes, dilectio, spiritusque communis est, xxxix, 245. Charitas in commune magis quam in privatum consulti, xli, 53. Quisque etiam ipse habet, cum amat in altero, quod ipse non habet, xvii, 146. Qui per aliquam necessitatem non potest implere quod jubet Deus, amet illum qui implet, et in illo implet, xxi, 38. Charitati nihil adversus violentiam, xxv, 491. Charitatem quantum habere non possunt, xi, 105, 107. Charitas est in eo qui non sua querit in hac vita, xii, 226. Charitatis societatem duo Cherubim commendant, vi, 276. Qui habent charitatem, portant invicem onera sua; qui non habent, graves sunt sibi, xii, 153, 156. Quanto major charitas, tanto majores plagæ de peccatis alienis, x, 498. Non est socius iniquitatis, qui impius ex charitate diligit, his beneficium, pro his intercedit, xii, 209, 210, 218. Gravior est Deo pro fratre deprecatio, ubi sceridima charitatis offeritur, xxxviii, 298. Charitas sola extinguat delicta, xvii, 453.

Charitatis unitas præponenda est terrene commodo hereditatis, xxxi, 361. Fideles de requie fratrum suorum letantur, etiam in propriis anxietatibus, xii, 402. Omnis qui peccat, adversus charitatem facit: unde qui in uno offendit, factus est reus omnium, *ibid.* 356. Qui elades hostiles non fugit ne deserat, misterium Christi plebi necessarium, et

maiores charitatis invenit fructum, quam qui propter se ipsum fugiatis, atque comprehensis non negat Christum, suscipitque martyrium, xii, 284.

Charitas duplex severitatis et mansuetudinis, xxxii, 196. Ignoscendum est et vindicandum ex charitate, xi, 219, 221. Sicut parata est severitas peccata que invenit vindicare, ita non vult charitas quod vindictæ invenire, xli, 181. Charitas serviens, xii, 215. Charitas cedit, blanditur iniquitas, xvi, 541. Charitas servit more columbino, non corvino, *ibid.* 544. Charitas quo usque irasci potest, xi, 177. Aliquando amicis molestia esse non timeat, xviii, 441. Charitas intus non intermittitur, charitatis officia pro tempore exhibentur, xvii, 548.

Charitatis officia, xxx, 514. Charitas non sic impenditur, ut pecunia, xli, 38. Charitas exactor dulcis, xvi, 561. Charitas semper debetur, et sola, etiam relictis, debet semper delectorem, xxi, 37; xxx, 243. Charitas non semper delectorem tenet, quia illa una est que et si quoties redditur, semper debetur, vii, 519; viii, 118. Charitas cum impenditur, non deficit, xxxvii, 344. Crescit cum erogatur, xviii, 18. Charitatem erogat, qui misericordiam facit, *ibid.* Dillectio Dei sit gratuita, proximi beneficia, xviii, 494. Difficile invenitur, qui non habeat unde præstet alteri, *ibid.* 495. Charitas semper habet unde det, viii, 83, 84. Charitas dimittit, charitas dat, xii, 482, 483. Charitas non permittit te non prestare quicquid potes, etiam inimicis, vii, 441. Proximo quid quisque præstare debet, xviii, 494. Charitas circa que debeat occurrere, xxx, 395. Charitas proximi in hoc comprehenditur, *Quod tibi fieri non vis, etc.*, vii, 476. Hæc sententia, omnia beneficia et facinora extinguit, v, 21. Charitas Dei in tribus consistit, charitas proximi in septem, vii, 475.

Charitatis ordo, iv, 40. Charitatem ordinare, xviii, 550. Non ordine amandi, sed ordine subveniendi, infirmiores fortioribus anteponeit, xi, 6. Charitas ad inimicos extendi debet, xviii, 483. Charitas inimicis casta impenditur, amicis secura reppenditur, xli, 38. Charitas non tantum præsentis, sed et toto

orbe dispersos fratres complectitur, xvii, 528. Charitatem non solum in fratres, sed etiam in eos qui foris sunt, exhibere debemus, vii, 504, 506. Charitatis opus in futuro saeculo, xi, 56.

Charitas qua se diligit homines plenius conscientiae, xviii, 479. Charitatem quam vocant habent inter se etiam latrones, xxviii, 29. Charitas humana alia laeta, alia illecebra, xxi, 285. Charitas humana laeta, xxr, 284. Amate amicos, amate inimicos; non sit vobis diem, hoc enim est charitas, xviii, 483. Semper debetur charitas, quae sola, etiam reddita, semper detinet delectorem, xii, 82. Major charitas, minor timor; minor charitas, major timor; si autem nullus timor, non est qua intret charitas, xvi, 566. Charitatem magnam impendit debemus erga eos qui nondum sunt crederet in Christum et abundantem misericordiam in deprecando Deum pro illis, ut respiciant, vii, 505, 506.

Charitas radix omnium bonorum, xxxiv, 426, 132. Sicut malorum omnium radix cupiditas, x, 307. Ex charitate tanquam ex capite exoriantur caetera bona, xvi, 220. Non fructus est bonus, qui de charitatis radice non surgit, xxxiii, 437. Charitatem tolle, non est quo te moveat ad bonum opus; aut si moves, ut servus moves, xviii, 162. Sine charitate nihil est homo, quidquam aliquid habuerit, xv, 6. Charitas sola bene operatur, xix, 444. Sola bene utilis bonis Dei, xxxviii, 301. Charitate amas quidquid bene amas, xviii, 372. Quod fit sine charitate nullo modo fit bene, xviii, 498. Ubi charitas non est, non potest esse iustitia, xiv, 444. Omnia bona opera unum est opus charitatis, xi, 297. Cum vere fit opus Legis, charitas fit, non timore, vi, 408. Lex non impletur sine charitate, xviii, 448; xviii, 73; xxx, 415. Charitatis latitudo opus est, ne percat quidquid boni facis, xiv, 446. Nihil boni fieret, nisi esset charitas; et cum adest charitas, non potest bonum non fieri, xxxv, 132. Charitatis precursus, quid limosinus, quid levita, quid villicus? xix, 183, 184. Ubi charitas est, quid possit desse? Ubi autem non est, quid est quod possit promovere, xii, 207, 538, 537. Cum cha-

ritate omnia habentur; sine illa nihil prodest, quidquid haberi potest, xv, 364. Charitatem, nihil prosunt caetera, xviii, 183; xviii, 480, 501; xix, 188, 484, 214. Sine charitate omnia bona nihil prosunt, xxxix, 13; xi, 383. Nihil prosunt, quatenus sancta potentia tenet, xxi, 383, 374; 377. Veritas, non sacramenta, scientia, prophetia, a fides, xxxiii, 88, 92; xxxviii, 12. Universa inutiliter habet, qui unum illud quo universis utatur, non habet, xviii, 459. Charitas si deit, frustra habentur caetera; si adit, recte habentur omnia, xv, 45. Charitatem non habentem caetera dona aufertur, xxi, 508. Charitatem aufere corde, solum superat mendaciam, xxi, 469. Charitate sola distinguuntur homines a malis; caetera habent communia, xviii, 515. Nisi charitatis delectatione, vincitur delectatio peccati, invieta servitutis necessitas, xxxvi, 283. Charitas appellatur bona voluntas, xii, 469. Charitas facit ut illi tantum impetatur qui medicum dedit quantum illi qui multum, xxi, 39. Charitas occidit quod finimus, ut simus quod non eramus, *ibid.* 40. Charitas vincit carnis concupiscentias, xxi, 489. Retri. Servi erant nulli cupiditatis; liberati servi efficiunt charitatis, xv, 438, 454. Charitas non privata excellentia letatur, unde et non inflatur, v, 531. Charitas secunda ad vituper inflatio, xix, 213; xxi, 342. Superflua sollicitudo; ne uli ferret charitas, instanter petenda, ut caetera delectationes continentur, et quiescat passiones perferantur, xi, 460. Charitatis vulnere qui non fuerit vulneratus, ad verum sanitatem pervenire non potest, vii, 127.

Charitatis lex, libertatis lex est, xi, 357. Charitatis consilio faciendum sunt omnia, non jussa precepto Legis, xxxvi, 384. Charitatis Lex cum Lege veteri comparatur, xxi, 186. Charitas sarcina levis, ix, 219; xxxviii, 248. Sarcina passioinum infirmitatis gravis, charitatis levis, xxxv, 493. Levis fuit Petro quando passus est pro Christo, non quando cum negavit, xxxv, 493. Charitatis fuit precepta levis, xviii, 517. Nominis charitatis sunt precepta facilia, vi, 278. Charitatis precepto homo sine fructu admodoretur ut quaereret Dei donum, nisi prius acciperet

aliquid dilectionis, xxxv, 499. Pense ex charitate coronam parturitur, xxi, 403. Charitati quanto sunt futura meliora, tanto sunt infirmitati violentiora presentia, xi, 102. Ut cupiditas nihil sine angustia, ista nihil cum angustia charitas tenet, xxi, 383. Charitas sarcina suscipienda, pro sarcina cupiditatis, xxi, 408. Charitatis vis, viii, 364. Persecutionibus sola charitate resistitur, vii, 210. Charitas se violentissima est ad salvandum, quomodo mors ad auferendum violentissima, xii, 40. Charitas transfert de morte ad vitam, xvi, 515, 516. Charitas mortem Evangelicam efficit in nobis, ut Paulinus, xxxix, 218. Pro charitate patientes debemus etiam mundi odia sustinere, xvi, 220.

Charitas nihil foras timorem, sed servilem, xi, 46. Quomodo, xii, 428. Charitas timorem alium pellit, alium intrudat, xix, 382. Timore casto percare timet charitas, etiam sequitur impudens; quia nec impunitum iudicatur peccatum, quando amore iustitiae securum ipsum deputat poenam, xi, 508. Timor id agit, ne facias; charitas, ut nolis facere, etiam imponi possis admittere, xxi, 383, 383. Charitas de timore adiectione, xxv, 491. Pietas timore inchoatur, charitate perficitur, iv, 342. Charitatis perfectus signum, imminuendo timor; signum perfectionis ejus, nullus timor, xxxviii, 23. Charitas tunc perfecta erit, cum passalis timor omnino absciderit, xxxv, 21. Charitas perfecta nec cupiditatem saeculi compatitur nec timorem, xxxvi, 208. Charitate se agi non timere, unde qui dignoscit, xix, 230. Velus Testamentum ad timorem pertinet, Novum ad charitatem, xvii, 30.

Charitatis subversivi scilicet, xxxviii, 324; xi, 352. Fidei, spei, et charitatis omnis scientia et prophetia militat, iv, 450. Quidquid salubriter concipitur mente, vel ore profertur, vel de qualibet pagina divina excipitur, non habet finem nisi charitatem, xxi, 355, 356, 357. In nullis Scripturalibus requiritis, nemo vobis aliquid praecipiat; quidquid obscuro est in Scripturis, haec ita aperta est, *ibid.* 357. Charitatis ad intelligentiam veritatis ducit, xvi, 263, 264. Charitas facit ut intelligere divina possimus

xxxvii, 312. Charitatem scientiam plenitudo consequatur necesse est, x, 86. Charitatem qui tenet in moribus, ille tenet et quod patet et quod latet in divinis sermonibus, xxx, 290. Charitatis doctrina Scripturarum tota possidetur, *ibid.* Charitatis dilectio, xxi, 309. Charitas sine iudicio talis esse non potest, xi, 40. Charitas amatur, nec tamen sentitur, xviii, 372. Sine charitate nulla est pax, xii, 135. Charitas latum mandatum, quo pax resintegratur, xxi, 377. Charitatem non libet, nisi quod licet, xxxviii, 467. Charitatem qui habet, conscientiam suam attendat, et ibi videt Deum, xiiii, 67, 68.

Charitas et cupiditas in homine, xviii, 480. Merguntur homines pondere et terrenis affectibus, et emergunt charitatis sublevatione et spiritu sanctitatis, xxv, 469. Ipsi qui fructu praevallent charitatis possunt tamen aliquid habere purgandum, xxx, 262. Homo tanto plenior iniquitatis, quanto inior charitatis, xi, 357. Qui noluerit servare charitatem, necesse est ut servat iniquitatem, vii, 276. Charitatis de fuerit, iniquissimum, xxxviii, 12. Quanto magis regat in quocumque Dei charitas, tanto minus ei dominatur iniquitas, xi, 519. Regat carnalis cupiditas ubi non est Dei charitas, xxvi, 174. Charitas carnalis sperantium carnalem felicitatem in futuro saeculo, xviii, 170. Charitatis venenum est ipse adipiscendum aut retinendum temporalium, xxxviii, 23. Anima amas terrenam vel etiam se ipsam, tantum deficit quanto id quod amat minus est quam Deus, xix, 208. Ex abundantia iniquitatis fit torpor charitatis, xvii, 183. Charitatis si nota est, laborando crescit, crescendo perficitur, perfecta permanet, xix, 340. Charitas quanto major est, tanto melior in quo est, xxvi, 173, 174.

Charitas semper hic augeri potest, xxi, 353. Qualem charitatis mensuram Christus nobis indicat, viii, 2. Charitas quomodo intrinsetur, xix, 515; xxxv, 13. Charitatis nutrimentum est immunitudo cupiditatis, perfectus nulla cupiditas, xxxviii, 23. Charitate crescente unumur cupiditas, donec veniat hic ad tantam magnitudinem qua major esse non possit, xxxv, 177. Charitas inlece-

ita, inchoata iustitia est; caritas pro-
 vecta, provecta iustitia est; caritas
 perfecta, perfecta iustitia est, xxxvii,
 549; xxxvii, 8. Charitatis si quid minus
 est, ex vilio est, xxxviii, 517. Caritas
 tunc maxima est in hac vita, quando pro
 illa ipsa contemnuntur vita, xxxviii, 549.
 Charitatis fons summus omnium, xvii,
 370. Caritas facit civis Jerusalem, ix,
 194. Sancti non sunt, nisi qui habuerint
 charitatem, xviii, 185. Charitate matre
 parturit et partui sunt filii coelestis Jeru-
 salem, xviii, 20. Qui in charitate compa-
 gnatus est lapidibus vivis ad domum Dei
 perinet, xix, 193. Cum nimis Deum
 intelligere contigerit, charitatum solum
 nihil detrahet, sed addet etiam plu-
 rimum, xxv, 426. Tunc illa erit plenis-
 sima, xli, 447, 448. Charitas an habet
 quod crescat cum de mortali excesserit
 vita, xxxviii, 549. *Vide* DICTIO.

Abundantia charitatis Dei facit ut beat
 cadere non possit, xxxvii, 31.
 Caritas cur aqua comparetur, xi,
 122. Caritas per superiora caeli desig-
 nat, *ibid.*, 104, 105. Charitatis sym-
 bolum coecium, vi, 456. Tabernacu-
 lum decem auleorum, i, 350. *Vide*
 PASCHEM, SERPENTEM, LEX. Charitas
 est fructus qui super Libanum extol-
 litur, ix, 430. Caritas lex civilitatis Dei,
 x, 485. Caritas lux est, xi, 47, 48;
 xv, 282. Margarita Evangelii pretiosa,
 xxvii, 411. Caritas quasi navis, xii,
 158. Caritas est oleum, xiv, 478;
 xviii, 501; panis, xiv, 523; radix
 nostra, viii, 338, 339. Caritas sapientia
 Dei est, xi, 41. Tunica Charitatis des-
 super texta, viii, 228. Christi vestimenta
 sunt sancti ejus, tota Ecclesia ejus,
 xvii, 305. Tunica vero desuper texta
 charitatis, xvii, 334. Caritas vestis nup-
 tialis, xviii, 479; xxxviii, 121. Fides,
 spes, charitas in uno, quo et pane in
 Evangelio Lucae significatur, xxxix,
 476. Charitas Ecclesie figurata in Ec-
 clesia, xvii, 185. Charitatis Ecclesie
 ale geminae, ix, 278; xii, 315, 316;
 xlii, 69. Caritas quo pretio compa-
 randa, xvii, 456. Caritas gratis con-
 stat, xvii, 543.

Charitas es dicenda que non est vilis,
 xxi, 280.

CARO. De origine carnis error Mani-

chorum, xvii, 420. Carnis officium
 non Deo bono et vero, sed malignis an-
 gelis tribuit Priscillianus, xxvii,
 245. Carnis aliam aeternam, alium spiri-
 tum putant Manichaei, xviii, 187.
 Carnem comedent et carcerem putant,
ibid., 188. Carnem non pertinere ad homi-
 num error, x, 332. Caro animata et
 sentiens unde et quomodo nascatur, v,
 467. Carnis artífex Deus contra Mani-
 chaeos, xxvii, 544, 545, 547, 549.
 Caro a Deo creata non est malum, xix,
 332; sed parvum bonum, *ibid.* Per car-
 nem nos benedicit Dominus, xvii, 208.
 Carnis non natura mala est sed villum,
 xxxviii, 462. Carnis substantiam vel
 naturam, malum non esse ostendit
 Christi incarnatio, xi, 493. Carnis et
 spiritus coinquatio, xvii, 548.

CARO peccati est que per concupis-
 centiam nascitur, xxxvi, 469. Caro pec-
 cati omnium est qui de commitione
 nascuntur, xxxiv, 203; xxxvii, 286,
 295, 297, 262. Cur mortalis carnis as-
 sumptio peccatum dicitur, xvii, 188. Caro
 Christi solius non caro peccati, xix,
 282. Ceterorum autem hominum a
 Christo non est nisi caro peccati, xxxvi,
 441; xxxvii, 561. Omnis caro praeter
 Christi carnem ex Deo, ex carne et ex
 peccato, xxxv, 443. Caro peccati et si-
 militudo carnis peccati quod differant,
 xi, 204. In carne peccati mors et pec-
 catum in similitudine carnis peccati mors
 sine peccato, xix, 317.

CARO concupiscens adversus spiritum
 quid, v, 490. Manichaei aliam animam
 admittentem que cum carne concupiscit
 adversus spiritum, xiv, 339. An
 caro dolet et concupiscit sine anima,
 ii, 193. Caro quomodo sine anima concu-
 piscat, v, 492. Carnis et spiritus quasi
 quoddam conjugium, xxvii, 188.
 Carnem concupiscere est animam cer-
 nenter concupiscere, xxxv, 448. Carnis
 inobedientia peccatum habitans in mem-
 bris nostris, xxxvii, 366, 367. Caro
 tanto minus animae subditur, quanto
 magis adversus spiritum concupiscit, iv,
 17. Caro nunc onerosa quia indaga, in-
 firmo, mortalis, corruptibilis, xx, 445.

Carnis discordia et spiritus non ex
 Creatore, xxxvii, 179. Non diaboli ac-
 cedente concubitu corporali, sed spiri-

tali Dei gratia recedente, secuta est,
 xxxv, 444. Carnis adversus spiritum
 pugna, vitium est, non natura, xxxvii,
 531. Deformitas est, xxxvii, 178. Ex
 primi parentis pravariatione est, *ibid.*,
 128, 147. Carnis corruptio ex peccato
 contracta, non peccatum sed poena, iv,
 26. Carnis concupiscentia adversus spiri-
 tum iusta poena inobedientie primo-
 rum parentum, v, 459; xxxiv, 198.
 De damnatione hominis veniens, xxxvii,
 546. Sic est peccatum inobedientiae, ut
 sit poena peccati, xxxviii, 368. Carnis
 fragilitatem, dolorum tormentum, vin-
 celum mortis et laqueos tentationum ex
 Adam ductimus, x, 168. Carnis rebellio
 poena est hominis, rebellio vero homi-
 nis non est poena Dei, ii, 192, 193.
 Caro hominis et pecoris licet materie
 conveniant, tamen sicut sine fine, sic et
 initio suo differunt, si homo non peccasset,
 xxxvii, 187.

CARNIS inobedientia non erat in primis
 hominibus ante peccatum, xxxvii, 367.
 Caro etiam post peccati remissionem in
 baptismo captiva sub lege peccati, xxxv,
 221. Caro contraria, etiam ipsi bapti-
 zatis, xxxviii, 529, 534. Quam justis per
 carnem hoc excolet Deus, xvi, 229,
 230. A molestis carnis alieni esse non
 possumus in hac vita, xxxviii, 78. Carnis
 opera hostes nostri, xxvi, 217. Carnalia
 duo opera quibus sancti et pruden-
 tes ab imprudentibus seceduntur,
 xviii, 125. Eva nostra inferior caro
 nostra est, viii, 373, 374. Quomodo
 Adam per Evam diabolum supplantavit,
 sic per carnem vult nos supplantare,
ibid. Carnis opera, opera hominis; ho-
 minis autem quae non Dei, xxvi, 241.
 Carnis opera emittuntur, *ibid.*, 247.

CARO quomodo donanda, xxvii, 137,
 187. Carnis mortificatio, quos nostrum
 in hac vita, xii, 334. Caro peccati labo-
 riosus et molestus erudienda, xxxviii,
 384. Carnis delectatio aliquantum et a
 licitis refraganda, xxvii, 189. Servi tu
 et qui fecit te, et tibi servat quod factum
 est propter te: si contentius servare tu Deo,
 nunquam efficies ut tibi caro servat, xii,
 431. Qui vult ut caro servat sibi, admo-
 netur ipse servare Deo, xix, 102; xxvi,
 229. Caro pugnant contra spiritum, quasi
 uxor contra maritum, xii, 431. Caro

tua conjux tua, familia tua; quodlibet
 deputa quod est ut subiacet, *ibid.* Caro
 tanquam conjux amanda et castiganda,
ibid., 372. Caro propter animam diligen-
 da, xli, 508. Caro est familia animae,
 xii, 472, 475.

CARNEM suam quisque diligit, etiam
 cum sibi subijcit, xxvii, 188. Carnis
 vitium quomodo resistitur, ipsa amatur,
 quia ipsa curatur, xxvi, 229. Carnem
 suam sancti diligunt et desiderant, iii,
 140. Carnem suam non odit homo, qui
 corpus suum castigat, xxviii, 544,
 545. Carnem suam nullum animam odit
 quoniam abjectissimum, *ibid.*
 Carnis spiritus dupliciter consulti,
 xxvi, 234. Carnis opera mortificantes
 a quibus per continentiam non mortifi-
 cantur, *ibid.*, 218. Operum carnis quavis
 indicit mortificatoribus, non desunt
 vitiosa peccatorum, *ibid.*, 221. Etsi lex
 peccati captivum tenet aliquid carnis
 aliquando, tamen non regnat, xxxvii, 222.

CARNIS concupiscentia et bonum
 quando perferatur, xxxv, 234. Sensus
 carnis distinguendus a concupiscentia,
 xxxvii, 173. Carnis affectus, xxxvii,
 221. Carni agi desideria sua, age et tu
 tua, xii, 278, 277. Carni nihil plus
 permittas, nisi desideria, *ibid.*, 276.
 Per desideria carnis, famem scilicet, xiv,
 et, etc., quavis inculpabilia sint,
 quidam in culpas incidunt, xxxviii, 538.

CARNIS peccata non continentemur,
 xviii, 369. Et arguuntur qui dicunt
 Deum ex non curare, *ibid.* Carnis peccata
 diaboli levia facit, cum sint gravia et
 mortifera, xx, 168. Carnis voluntas,
 unum ex tribus vitiis, quibus omnia
 peccata concluduntur, viii, 193, 196.

CARNEM inter et spiritum concupiscentiam
 fieri netum baptizati in ordine Domini-
 cae, xxxv, 142. Non vitium humana,
 sed divina gratia inter spiritum et car-
 nem facit concordiam, *ibid.* In pugna
 carnis adversus spiritum auxilio Dei in-
 digemus, xxxviii, 109. Carnis opera
 Dei aguntur, xxvii, 221, 222. Ne dicas
 non possunt tenere et portare et frenare
 carnem meam; adjuvatis ut possis, xviii,
 221. Carnis quo possidet aut a
 quibus possidetur, xxi, 429. Lectulus
 doloris infirmitas est carnis, viii, 222.

Caro si spiritali subiegitur, pax recta; si vero spiritali dominetur, pax perversa est, *xxi, 431*. Qui carnem suam regunt, reges sunt, *ix, 326*. Carnem qui vicerit, diabolum continent superlati, *xxi, 496*. Caro per cor mundatur, *ii, 493*. Per carnem que bona opera fant, *x, 147*.

Carne servire Deo, *xix, 435*. In carne non esse, *ibid. 322*. et in carne esse, *quid, xxxiii, 375*. In carne esse dicuntur, qui secundum carnem vivunt, *xxxiii, 403*. Qui per Dei gratiam renati sunt, non sunt in carne, *xxxiii, 375*. Fidere in carne, *xix, 439*. Vivere secundum carnem, *lii, 150*. Ambulare secundum carnem, quid sit, *xix, 320*. Secundum carnem vivere, Epicureorum est; secundum animam, Stoicorum, *ibid. 333*. Anima secundum Deum, caro secundum animam vivat, *ibid. 332*. Secundum carnem vivere nolum est, *ibid. 331*. In carne sumus, et in carne non sumus, quomodo? *xi, 328*. In carne non cadere, magnum est; non autem in ea labi quis potest? *ibid.* Carnis voluptas inimica est iustitie, *xxxix, 292*. Carnis et spiritalis prudentia, *xix, 321*. Affectus carnales, *vii, 339*.

Carnalis vita, quid sit, *iv, 404*. Carnalis et spiritalis sanctus quisque in hac vita, *xix, 303, 305*. Caro totus est homo, qui caro corpore, carnalis est animo, *xviii, 48*. Carnalis est anima, si secundum ipsam vivere voluerit, *xxix, 334*. Carnalis quis totus, quic ex parte totus, quic delectationem partem et quidam eorum illata sibi morte, carne carere voluisse perhibentur, quare, *ibid. 241*. Carnibus non vescuntur Manichei, *ibid. 233*. Carnibus vescuntur sacerdotes solum apud Manicheos, *xxxix, 141*. Carnibus quomodo vesci audientes suos sinit Manichei, *xxvii, 232*. Carnium comestio cur a Manicheis interdicitur, *xxvii, 570, 571; xxviii, 140, 146; xxxix, 136*. Fimentum Manicheorum de origine omnium carnium, *xxviii, 278, 279, 352*. Carnem omnem immundam existimabant Manichei, *xxviii, 267, 276*. Quare, *ibid. 276, 278, 279, 290, 424*. Quia ratione carnibus vesci nolant Manichei, eadem a ceteris escis debent abstinere, *ibid. 274, 276, 279*. Carnes frigunt immundas, non est cur doceant Manichei,

fine seculi, *lii, 330*. Carnales quidam per ignem salvabuntur, quidam in igne damnabuntur, *ibid.* Carnales per noctem, spiritales per diem significantur, *ix, 477, 478*. Carnalia in regno celorum non expectanda, *xxvii, 359*. Caro nostra fluvius est, *xix, 34, 35*. Caro nostra fenum, *xvii, 531*. Quid contra carnem et pro carne milites, *xxiii, 167*. Caro resurget, sive sancta, sive rea, *ibid. 168*. Nec anima sine carne, nec caro sine anima immoventiam patitur aut restum, *ibid.* Carnis deus ad illud referendum est, a quo decora sunt omnia, *xii, 508*. Caro nostra sitit Deo, quomodo, *ix, 155*. Caro omnis ad Deum veniet, quia Christus ex utero virginis assumpsit carnis primitias, *ibid. 198*. Omnis caro, id est ex omni genere carnis, *ibid. 199*. Caro Christi vehiculum quo processit ad nos, vestis, iumentum, templum, *xix, 37*. Caro humana sponsa Christi, *xv, 28*. Caro Christi crucifixa data pro seculi vita, *xvii, 208*. Carnem Christi conversum iri in substantiam Dei quidam asseruerunt, *xxxviii, 307*.

Caro Christi et sanguis, et cibus et potus, *xy, 306, 307, 308, 309*. Carnem et sanguinem Christi non satis est in sacramento tantum edere, *ibid. 320*. Carnibus non vescuntur Acriani, *xxvii, 238*. Cur, *xix, 244*. Priscillianistas, *ibid. 245*. Tatiani, *ibid. 224*. Carnem sic delectantiam partem et quidam eorum illata sibi morte, carne carere voluisse perhibentur, quare, *ibid. 241*. Carnibus non vescuntur Manichei, *ibid. 233*. Carnibus vescuntur sacerdotes solum apud Manicheos, *xxxix, 141*. Carnibus quomodo vesci audientes suos sinit Manichei, *xxvii, 232*. Carnium comestio cur a Manicheis interdicitur, *xxvii, 570, 571; xxviii, 140, 146; xxxix, 136*. Fimentum Manicheorum de origine omnium carnium, *xxviii, 278, 279, 352*. Carnem omnem immundam existimabant Manichei, *xxviii, 267, 276*. Quare, *ibid. 276, 278, 279, 290, 424*. Quia ratione carnibus vesci nolant Manichei, eadem a ceteris escis debent abstinere, *ibid. 274, 276, 279*. Carnes frigunt immundas, non est cur doceant Manichei,

ibid. 279, 280, 281. Temperare se a carnibus edendis, quia immundis putantur, contra fidem est, *xxxviii, 522*. Carnium comestio non coangnat, si sine ulla offensione, sine ulla infirma opinione, sine ulla libidine sumantur, *xxvii, 570*. Cur quidam cibi carnium Veteri Testamento prohibiti, *xxviii, 141, 143, 276*. Quasnam carnes desideraverunt Israelitae in deserto, *vii, 245*. Carnes omnes vescendas a discipulis suis renouasse Christum, secularibus vero indifferentiam ciborum permisisse, mendacium Faustii, *xxviii, 458*. Nolum Testamento in eo quod nullas animalium carnes immundas habeat, non adversatur Veteri, *ibid. 276*. Absque tunc a carnibus bonum est, *xxvii, 566*. Carnem non manducare bonum esse, cur Apostolus dixerit, *xxviii, 135*. A carnibus primi Patres abstinuerunt, non damnandi, sed significandi gratia, *xxxix, 135*. A carnibus cur abstinant Christiani, *ibid. 136*. Multi ex primis Christianis carnes non edebant, quare, *xix, 244*.

Carnis resurrectionem negant Archontici, *xxvii, 223*. Caini, *ibid. 222*. Carcerates, *ibid. 220*. Cerdon, *ibid. 229*. Hieracite, *xxxviii, 31*. Marcus, *ibid. 221*. Severiani, *ibid. 229*. Simon Magnus, *ibid. 218*. Valentinus, *ibid. 221*. Carnis resurrectionem aliquoties cognoverunt Plato, Varro, aliqui Gentiles, *rv, 301*. Prastantius est nosse carnis resurrectionem, et sine fine veteram, quam quidam, *ibid. 245*. Carnem sic delectantiam partem et quidam eorum illata sibi morte, carne carere voluisse perhibentur, quare, *ibid. 241*. Carnibus non vescuntur Manichei, *ibid. 233*. Carnibus vescuntur sacerdotes solum apud Manicheos, *xxxix, 141*. Carnibus quomodo vesci audientes suos sinit Manichei, *xxvii, 232*. Carnium comestio cur a Manicheis interdicitur, *xxvii, 570, 571; xxviii, 140, 146; xxxix, 136*. Fimentum Manicheorum de origine omnium carnium, *xxviii, 278, 279, 352*. Carnem omnem immundam existimabant Manichei, *xxviii, 267, 276*. Quare, *ibid. 276, 278, 279, 290, 424*. Quia ratione carnibus vesci nolant Manichei, eadem a ceteris escis debent abstinere, *ibid. 274, 276, 279*. Carnes frigunt immundas, non est cur doceant Manichei,

tionem non erit caro secundum substantiam, *xxvii, 157*. Caro in resurrectione non corruptibilis erit, *ix, 196, 197*. In carne incorruptibili possessura est regnum Dei, ex omnibus gentibus congregata Dei familia, *xxxvii, 440*. Caro post resurrectionem longe perferetur erit, quam fuit in primis parentibus, *lii, 141*. Quomodo, *ii, 496*. Concordia carnis et spiritus post resurrectionem, *xxvii, 157*. Carni an visio Dei promissa in Evangelio (Luc. *ii, 49*), *ix, 457*. In iudicio videbitur Christus ab omni carne, *ibid. 457, 458*.

Carnis futura commutatio, *xxvii, 351*. Caro hominis in corpus Angeli convertenda, *ibid.* Carnis mutatio in melius propria Sanctorum erit, *xii, 433*. Caro in Scriptura ponitur pro homine, *xi, 16; ix, 203; xii, 263; xix, 291; xxxviii, 133; xxvii, 290, 291; lii, 158, 165, 166*. Caro dicitur homo figura a parte lotum, *xxxix, 312; xxxvi, 357*. Caro pro usure, *xiv, 410, 411*. pro fratre ponitur, *vi, 21*. pro corpore aut pro consanguineis, *iv, 467*. pro mortaliute, *xxxvii, 306, 450*. pro corruptione, *ibid. 306*. Carnis et sanguinis nomine ipsam corruptionem carnis et sanguinis ipsam nuncupavit, *xli, 155, 160, 161, 162, 484, 519; xxi, 438*. Vel opera carnis et sanguinis intelligitur, *xli, 155*. Carnis et sanguinis nomine potest intelligi vel carnalis pulchritudo vel corruptio, *xxxvii, 352*. Consuetudo nomine facta cum carne in Scripturis caro nominatur, *xi, 216*. Carnalis consuetudo morte significatur, *xxxviii, 110*. Caro, corpus mortis cur dicitur, *xxxix, 141*. Caro et sanguis quomodo non possidit regnum Dei, *lii, 143, 163; xii, 427, 428*.

CARNUM VINUM COEPTUM, *xxvii, 578*.

CARNOSUS SUBDIACONUS, *xxxii, 408*.
CARNITES dicitur que fata nascentibus cadunt, *ii, 182*.

CARNEADES Grecus philosophus, *i, 345*. Academi, *xxxii, 163, 164*. 321. Tertie Academicæ principes atque auctor, *i, 403*. Archedius videtur, *ibid.* Stoicos et Chrysippum sibi convellendos proponit, *ibid.* Nemo Academicorum minus alte quam Carneades dormivit,

ibid. 85. Carneades verum invenire non potuit, xxxviii, 255.

CARP, xxxi, 413.

CARPOCRATES hereticus, xxvii, 219. Ejus haeresis, *ibid.* 320. Carpoctrates mundum non a Deo factum, sed a demonio asseruit, xxix, 430, 431. Ab illo Carpoctratiani, xxvii, 219, 220.

CARRARIA, xxi, 362.

CARRERENS CIVILIS, xxxix, 188, 189; xxxviii, 169. in Mauritania Caesariensi, xxxix, 188.

CARTHAGO, xxxviii, 427; xvii, 382, 412; xviii, 588; ix, 258; xxx, 402, 421; xxxi, 449. Civitas notissima et caput Africae, xxxi, 281. Conditā a Didone, viii, 354. Tharsis nomine intelligitur, *ibid.* Carthago regnum Deaecelestis, x, 360. Carthaginiensium regni principia inter caeteras gentes navigabilibus excellentior, viii, 354. Carthaginienses inter et Romanos tria bella gesta sunt, i, 84. Carthaginiem Rome aemulam volebat dirui Scipio Nasica, quare, *ibid.* 32, 33, 84. Carthago aetate Romae duae urbes Latinarum litterarum artifices, xxxix, 367. Carthaginiensium regni status dum ibi saviret Marinus Comes, xl, 197. Carthaginiensibus gratulatur Augustinus, quod Romanos deos Romae dejectos nolint stare Carthagine, xvii, 381. Carthago in nomine Christi nomen, xviii, 583. Carthaginiense Ecclesiae quanta sit in caeteris Africae auctoritas, xxxviii, 305, 306. Ejus prerogativa, *ibid.* 427. Basilice apud Carthagem V. Basilica. Carthaginiensem episcopum non a Numidia, sed a propinquitioribus episcopis ordinari, xviii, 427, xxxiii, 77. Carthaginiensis clerici, xvii, 39. Carthaginiensis gentium, *ibid.* 24.

CARTHAGINENSIS CONCILIUM. *Vide* CONCERTUM. Carthaginiense concilium Donatistarum adversus Caecilianum et socios, xxxii, 407. Septuaginta ferme episcoporum fuit, *ibid.* 469, 470, 471. Caecilianum absentem damnavit, xxxviii, 81, 82. Carthaginiense concilium schismaticorum contra Caecilianum, *ibid.* 73. Consulem non habet, neque diem, *ibid.* 73, 74, 77. Carthaginiense concilium factum sine die et consule, *ibid.* 112. Carthaginiense Donatistarum concilium quadraginta trium episcoporum, xxxii,

468. Cautius, modestius, diligentiusque se gessit adversus Primitianum, quem Bagalatum adversus Maximilianenses, *ibid.* 469. Carthaginiense iudicium contra Caesilium. *Vide* CALISTUS.

CARTAGAE, viii, 163.

CARTUS CIVIS Hipponeusis, Orientalis diaconus, xxxix, 6.

CASSI in vicis quam multi Christiani facientes aut fieri cupientes, reprehenduntur, x, 104.

CASCIBI et panem offerunt Artotyritis, xviii, 225.

CASFALIANA nomen fundi, iv, 252.

CASITORIS laus, xxxix, 32.

CASSIANUS episcopus Donatista, xxxii, 121, 122.

CASSIANUS diaconus, xxxviii, 84. Traditionis accusatus, *ibid.* 110, 111.

CASSIOLICUM rus Verecundii, ubi parabalae se Augustinus ad baptismum suscipiendum, xxv, 201.

CASSIUS a Macomadiibus, xxxi, 411.

CASSIUS templum Jerosolymitanum exposit, iii, 510.

CASSITAS est Dei domus, xxv, 40; vi, 284; xxi, 242, 246. Cassitas non nisi ex Deo, xli, 6.

Cassitas in Deo vera est, v, 151. Cassitas mentis, pulchritudo filiae regis intrinsecae, xxviii, 416. Cassitas in mente esse debet, xxxi, 145. Cassitas in quo consistat et per quid corrumpatur, xxvi, 465. *Vide* COTURNICULA.

COTURNICULA. Cassitas sine voluntatis assensu non violatur, ii, 31, 34, 48. Cassitalis integritas tantum in mente valet ut illa inviolata, nec in corpore possit pudicitia violari cuius membra poterint superari, xxxix, 350. Violentia illata corpori animo repugnante, non pro scripturae turpitudine, sed pro passionis vulnere deputabitur, *ibid.* Cassitas violatur si non violatur si mente servetur, xvi, 384. Cassitas fidei ne sensu interiori corrupta pereat magis timendum, quam ne facinorosis violenter constuprentur in carne, *ibid.* 284.

CASSIUS viris, feminis nondum conjugatis ea iam voto obstrictis commendatur, xix, 135. In castitate servanda modum viri a feminis vineuntur. *ibid.* Feminas coercet parentum custodia, sextis verecundia, legum timor; ideoque

gloriosior virorum castitas, *ibid.* 136. Castitatem quicumque non servatis, nolite accedere ad panem Eucharistiae, *ibid.* 137. Castitas in utroque Testamento commendanda, xxxvii, 110. Castitatem et continentiam professio apud Catholicos, xxviii, 263, 264. Castitatis praemium, xxviii, 171. Castitas virginum et conjugatarum praemium inaequale, sed aeternum utraque habet, xxi, 246. Castitatis studium in Joseph et Susanna, xxi, 144, 145, 186, 187. Castitatem in aliis impudici vel ipsi amant, *ibid.* 59. Casta uxor, xix, 176. Castus dormientis affectus, xxv, 262. Casti hominis desiderium et pugna, xix, 406. Quo iudicio Dei in corpora continentium libido hostilis peccare permittit est, ii, 48. Castiquomodo mortificent fornicationem, xxxv, 415. Nihil pulcherrum est quod castum est, v, 468.

CASTE Deum querere quid sit, xix, 176, 177. Caste vivit qui solum Deum attendit, i, 126. Castum cor quo gratis amatur Deum et ab illo non petitur aliud praemium, ix, 457. Castum cor non est, si Deum ad mercedem colit, viii, 559. CASTOR et POLLEX in Deo relati, iii, 428.

CASTRA pro aciebus in praefo constituta, vi, 100.

CASTRUM Galloe, xxxi, 397.

CASTUS Sicensis, xxxi, 292, 417.

CASTUS et ENILIS in tormentis unde victi primum, unde post victores, xx, 504.

CASELA, xviii, 592.

CASES vocatur cuius ratio et causa secreta est, xli, 494. Nihil omnino posse fieri sine causa, i, 454. Casu nihil fit in mundo, xxxviii, 11. Casibus omnia regi, impia doctrina est, vii, 457; ix, 450. *Vide* CADREAE.

CATACARPOSTISQUE holocausti quod ignis consumpsit, vi, 325, 326.

CATAPHYGES BUCCHICORUM, xxxviii, 22.

CATAPHYGES haeretici, xxxix, 369.

Eorum auctores, dogmata, nomen, xviii, 224. Cataphryges promissionem Domini de mittendo Spiritu sancto, in Montano et Priscilla completam asserunt, xli, 318; xxvi, 203, et se promissum Paracletum suscepisse, xxxi, 178. Secundas nuptias damnabant, *ibid.*

Hic error damnans secundas nuptias a Tertulliano propositus, xxvi, 339. Cataphryges in Phrygia schisma fecerunt, xx, 308.

CATAPLASMA ex Eucharistia, xxxvii, 114.

CATAVENUS episcopus, xxxix, 234.

CATAVENSE, Mauchaerorum secta, xxxv, 233, 233.

CATAVTA, xx, 438.

CATACOLIMUS, xviii, 516.

CATHARI haeretici unde sic dicti, et etiam Novatiani appellati, xxvii, 226.

Cathari negabant Ecclesiam posse omnia peccata dimittere et velantibus viduas nubere, xxvi, 207.

CATECHISMI ad baptizandos, xxvi, 64, 78, 79, 80, 93. Catechizandi officium traditis preceptis docetur, xxv, 481.

Catechiste orationis formulae, *ibid.* 515, 544.

CATECHUMENI, xvii, 335; xix, 136. Catechumenus dicitur cui baptismus quandoque debetur, xxxii, 160. Catechumenorum gradus, xxvi, 51. Catechumeni initiatio, *ibid.* 109. Catechumeni inuncti, xv, 485. Catechumenorum sacramentum, xxxi, 340. Eorum sacramentum, quoniam non sit corpus Christi, sanctum est tamen, et sanctius quam cibi quibus alimur, xxxvii, 372.

Catechumeni secundum quendam modum per signum Christi et orationem manus-impositionis sanctificantur, *ibid.* 371. Catechumeni sanctificatio non valet ad intrandum regnum colorum, aut ad remissionem peccatorum si non fuerit baptizatus, *ibid.* 379. Catechumeni ad baptismum invitantur, xxx, 133.

Catechumenus baptismus est necessarius ut illuminentur, xv, 485. Eorum ad baptismum preparationes, xxxvii, 39, 90. Catechumeni datis ad baptismum nominibus, abstinentia, jejuniis, excoriis purgantibus et suo matronium abstinentibus, xxvi, 50. Catechumenus in ultimo voto ad dandum baptismum non potentibus, nec pro se respondere valentibus, *ibid.* 396. Opinio negans, rejicitur, nec tamen damnatur, *ibid.* Caecilianus existans fideles non posse rempublicam administrare vult catechumenus semper esse; non probatur Augustino, xi, 205.

Catechumenus fit missa post sermonem,

xviii, 90. Cur catechumenis non produntur sacramenta fidelium, xvii, 262. Catechumeni vescuntur quid sit manducare carnem Domini, xv, 124. Urgatur ut Pascha imminente dent nomen, ac si eos non excitat festivitas, ducet eos curiositas sciendi quid hoc sit, *ibid.* 134, 135. Catechumenus Catholicus divina charitate flagrans, non solum haereticis, sed et malo baptizato antepenitus, xxxi, 346. Catechumenorum vox in Psalmo ad gratiam sancti lavari fessantium, viii, 234.

Catechumeni apud Manichaeos an iidem qui auditores, xxxii, 160.

CATHEDRA magistri nostri caelum, xx, 331, 409, 546. Cathedra docentis magistri, signum pendens factum est, xx, 304; xxi, 129. Cathedra presbiterie regnum terrenum cum superbia dicitur, xli, 431.

CATHOLICE nomen, nota Ecclesiae Christi, xviii, 184. Catholica etiam a suis inimicis Ecclesia nominatur, iv, 328; viii, 334. Catholicam apud se polius esse quam apud adversarios, contendebat Donatistae, xxxii, 48, 51.

CATHOLICUM, unde dicitur, xxxiii, 36, 212, 213; xxxvii, 243. Unde dictum velint Donatistae, xxxviii, 49. Catholica commio, xvii, 199. Catholica fides, xx, 216. Catholica plebs, xx, 181. *Vide* ECCLESIA. Catholici a calumniosis Donatistarum criminatibus innocentes, xxxii, 121. Catholici mansuetudo et lenitas erga Donatistas, xxxix, 145, 146, 147. Catholici Donatistas non persequuntur, sed se defendunt, *ibid.* 137. Non agunt adversus Donatistas, ut res eorum habent, xxxvii, 211; xl, 467. Quare Donatistas querunt, xxxix, 207; xl, 472. Catholicorum in Donatistas contentio dilectionis est, non litis, xxxi, 375. Catholici Donatistarum saluti consulunt, dum ad unitatem eos cogunt, xxxix, 306. Donatistae future et aevitae in Catholicos agunt, dicunt tamen se pati persecutionem, *ibid.* 146. Catholici Donatistae Macarianos appellant, *ibid.* 139. Dispar ratio agendi Donatistarum in Catholicos, et Catholicorum in Donatistas, unde, xviii, 31.

Catholicum rebaptizare, immanissimum scelus est, xxxviii, 311. Catholici etsi persecutores aut traditores probarentur, non tamen rebaptizandi, xxxvii, 28. Novi haeretici Catholicis a quibus excipit, novum nomen imponunt, xxxvii, 177. Catholicos Pelagianis et Jovinianis appellabant Manichaeos, xxxiv, 408, 409. Quare, *ibid.* 439. Catholicorum sententia, Manicheorum inter et Pelagianorum sententiam media, xxxvi, 34. Sic tamen ut utrosque damnent, *ibid.* 41.

Catholicus boni, xiv, 370. Catholicus mali, *ibid.* 369. Catholicus pessimis moribus an haeretico praeponeendus eo solo quod haereticus est, xxxi, 339. Catholicus mali facilius convertuntur, quam haeretici, *ibid.* 325. Catholicis in Ecclesia perseverantibus, quomvis pessime vixerint, quidam salutem promittunt, iv, 198.

Catholicus scriptores quibusdam occasionibus fuerunt ad haeresim molendam, xxv, 497.

CATILINA, xxxv, 262. Vir pessimus, ii, 97. Hand gravis malus, xxv, 97. Eius tolerantia non vulgaris, xxxvii, 563. Non fuit fortitudo, sed duritia, quod inedia, algeris, vigilis, supra opinionem patiens erat, xl, 349, 350. Catilinae conjuratio, ii, 112. Bellum civile, *ibid.* 160. Catilina in bello civili prostratus est, *ibid.* 97.

CATHEDRA in urbis tecta vi faville et *Æna* monte erumpentis diruta, ii, 163.

CATHENS DENS, catos, id est, acutos facit, ii, 193.

CATHORSIUS laus, ii, 242. Catois virtus veritati propinquit, quam Cæsaris, *ibid.* 242. Cato non se ipsum esse dicit, Ulcer, ne ipsi persequeretur Cæsaris gloria retur, *ibid.* 42. Cato impatientia se peremit, iv, 18. Catois voluntarius sui ipsius cedens, ejus amici tribuerunt infirmitati, ii, 42. Et ipse in filo suo indicavit infirmitati tribuendum esse, *ibid.* Catholicus lepidum responsum ad superstitiosum, xv, 431. Cato uxorem suam alteri tradidisse laudatus, xxvi, 52, 370. Cato Uticensis Mariam uxorem suam cessit Hierocli, xxxv, 357.

Catonis utriusque et innocetia et sapientia in proverbium abierunt, ii,

49. Catonem imitari totum quam Jovem, xxxix, 160.

CATOSUS coquus bene Christianus, iv, 250.

CATULUS subdiaconus, xxxi, 246.

CATULUS hausto veneno se manibus inimicorum subtraxit, ii, 137.

CAVITA leonum rugientes, et quarentes escam, demones quando tentant, xi, 19, 20.

CAVDITUM oppidum Sammi, ii, 140. CAUSA est forisita, naturalis, voluntaria, ii, 253. CAUSA omnium que fieri, non sunt nisi voluntaria illius naturae que spiritus vivo est, *ibid.* Et illa sensit Sorores, *ibid.* 364. Non facit et penis, sed causis, mali et boni discernendi sunt, xxxix, 176.

CAUSA originalis omnium a Deo, xxx, voluntas ejus est, xli, 296. Causa rerum honorum, honoris Dei; malorum, voluntas deficiens boni mutabilis, xxvi, 113. Causa secundae malorum, et ignorantia et concupiscentia, xxvi, 113. Causas rerum nosse an pertineat ad hominis felicitatem, *ibid.* 103. Quis nosse debemus, *ibid.* 100, 101, 105.

Causa cadit, qui plus petierit, quam ei debeat, xi, 449, 450. Causae Christianorum ad Ecclesiasticos judices, non ad forum deferenda, *ibid.* 498. Causam suam intra annum agere si quis nlexerit, ad delictos vocem ejus nemo audiat insitutum est in concilio Carthagine habito, 13 Septembris, anno CCCI, xxxix, 24. Causam presbyteri episcopi sex terminari concilio Carthagineis anno CCCXV, *ibid.* CCCXLI, statutum est, *ibid.* Causam agere ad duos, xxxviii, 436. Nec causae, ne persona personae prejudicet, effatum Donatistarum, xl, 80, 81, 88; xix, 411; xxxiii, 118, 133. Quoties illud dictum toties a se recantatum volebant intelligi Donatistae, xxxiii, 116. Refelluntur, *ibid.* 119. Hoc dicto se jugularunt Donatistae, *ibid.* 95, 146.

CAUTIONEM contra nos tenebat diabolus, hanc cautionem, hoc chirographum, suo sanguine delevit Christus, x, 259. Cautio debitoris deleta sanguine Redemptoris, xix, 152. Cautio promissorum dei, Evangelium, xxxi, 197.

CATHRAS. *Vide* CATRAS.

CÆCORS rex Athlensium, iii, 439, 444.

CÆDAR interpretatur Tenebrae, xi, 355. In Arabia ulteriori sita est, ad eborum deserti a Sarracenis occupati, *ibid.*

CÆDAS seu Cæsaz aut Chesas, xxxi, 401.

CÆDRUS et palma nec in tempestatibus curvantur, x, 349. Cedri Libani, altitudines sunt monti, *ibid.* 95. Cedri, homines elati more terrene nobilitatis, viii, 360. Cedrorum contritio, nobilitum ad imitationem humilitatis Christi, depresso, *ibid.* Cedrorum lignum, symbolum spei, vi, 456.

CÆLEN PROCORSUL Africae, xxxix, 3. Ejus procurator Spondus, xli, 175.

CÆLERIAE basilica. Cæleria agra erat Celerini confessoris martyrio decorata, xviii, 77; xix, 475.

CÆLERITAS. Cæleritati radii ex oculo emissi resurrectio comparata, xx, 452.

CÆLESTIUS seu Calistus, episcopus in Numidia, accusator Coecilian, xxxi, 108, 109.

CÆLSTIUS, i, 43.

C. CÆRUS, xxxix, 91.

CÆLUS quidam opinionem omnium philosophorum usque ad sua tempora, sex non parvis voluminibus absolvit, xxvii, 213.

CÆLUS, xxxi, 431. Eius opinio de summo bono, et de summo malo, *ibid.* 435.

CÆLITICHI catechumeni et postea episcopi historia, xxxviii, 246.

CÆNOSA. Injusta vincula dirumpunt iustitia, xviii, 899. Animas innocentes punitenda esse pro scelere alieno non putat Augustinus, xii, 374, 375.

CÆNUS quid, vi, 233.

CÆNTAURORUM fabula, iii, 447, 448. Sic dicit quod eorum hominumque fuerit natura conjuncta, *ibid.*

CÆPTORIS, iiii, 409.

CÆTRUM pro universitate ponitur, iv, 126. Cætrum vocant geometrae medium terre, iii, 134.

CÆTURIA, xvii, 341.

CÆTURIO, xxxiii, 73, 75. Centurionis humilitas, viii, 174; xv, 156. Centurio ob humilitatem et fidem obti-

nuit pueri sanationem, xviii, 296, 297, 353; xxx, 240. Centurio et Regulus inter se comparantur, xv, 155. In centurione Genes figurata, xviii, 277.

CERTURBUS laicus Donatista, xli, 332.

CERTUSOS quibusdam idem est ac Messipus, iii, 435.

CEREBRA fabula, quod sit triceps inferorum carnis, iii, 447.

CERCOPTHECI, lili, 300, 301.

CERDON duos deos admisit, unum boni, alterum mali aeternum, xxxix, 430.

CERDOSTAN haeretici eorumque dogmata, xxvii, 223.

CEREBRA tres ventriculi, v, 387, 388. Pars cerebri anterior unde sensus omnes distribuuntur, ad frontem collocata est, v, 386.

CEREREM matrem magam seu terram et Iunonem esse perhibent, ii, 330. Ceres cum Libero semibibus praeponitur, *ibid.* 329. Ceresis sacra, *ibid.* 291, 335. *Vide* ELYSIIA. Cerecer ac Liberum propter panem et calcem colere putantur Christiani a nonnullis, xviii, 523.

CERETIUS episcopus, xli, 317.

CERES imago iusti et Christi, xxii, 134. Tris conspiciuntur in ceres, cere, papirus et flamma, *ibid.* Cere artifex apis est, *ibid.*

Cerei laus ab Augustino dicta, iiii, 268.

CEREMONIA a carendo quia carimonia, xli, 349. *(Carerimonia.)*

CERINTHUS haereticus, quosque opinionis, xxvii, 230. Cerinthus et Heliodorus anathematizati, quod Legis carumionis Christi Evangelio minnerint ex Hieronymo, xxxix, 63, 64.

CERINTHIANI haeretici, xxvii, 220. *Vide* XILOAZARU.

CERTANENS gratia hinc instituit, postea perfidit similitatem, xxvii, 406. Etiam sub gratia homo spiritualis pugnat, *ibid.* 63. In hoc saeculo certandi vires praesulantur, in futuro sempiterna pax, *ibid.* 406. Certamen usque ad sanguinem, xxxi, 144. Certanti victoria datur per Christum, *ibid.* 28. Certantem adiuvat qui certamen indixit, *ibid.* 252, 253.

CERTITUDO non eadem in omnibus querenda est, xxxv, 119. In rebus ad

salutem animae pertinentibus, certis incerta praeporere grave peccatum, xxxi, 240, 242. Certum nihil est in hac terra, nisi mors, viii, 175, 176.

CERVI proprietates allegorice exponuntur, viii, 235; xvi, 158. Cervi designant reptiles linguarum venenosorum, viii, 361. Cervi maligni et spiritaliter transcendentes in cursu omnia spinosa verpium atque sylvaram, xi, 156.

CERVORUM indoles cum fretum transiunt, xxxviii, 112. Cervicali, superbi dicitur, xli, 149.

CERVURA quod ex ea filios procreavit Abraham, nonincontinentiam tribuendum sed significationi allegorice, vi, 149. Cethura et filii ejus, carnales Novi Testamenti significant, iiii, 345.

CETORUM magnitudo, xxxix, 275. Ceti costae Carthagine in publico fixae, *ibid.* Ceti magis allegorice, magis homines qui fluctibus saeculi dominantur, xxv, 424.

CEREMON scriba sacer, Aegyptius, descripsit quibus praestigis numina cogantur, docuitque Aegyptios nisi adfessio praeter silera, ii, 472.

CHALDEA ad regnum Assyriorum pertinebat, iiii, 309.

CHALDEI philosophi, iiii, 376.

CHAM medius Noe filius interpretatur Calidus, iiii, 284. Cham filius Noe pater Chanaan, xi, 199. In filio suo Chanaan maledicetur propter prophetiam, et ob superbiam, vi, 122. De Cham semine scripti Esayai, xi, 191. Cham signum fuit perditae viventium, iiii, 285. figura haereticozum, *ibid.* 284.

CHAMAELEON, xxx, 456.

CHAMOS, nomen Dei cuiusdam, vi, 396.

CHANAAN interpretatur Humilis, xi, 189. PIRIBUS Humilissimi, xli, 247. Meus corum, iiii, 283. Quo tempore sit inpleta promissio Dei de terra Chanaan, *ibid.* 367. Chanaan terra quomodo usque in saeculum pertinet ad semen Abraham, *ibid.* 323.

CHANAANAE cur dicti sint semen iudaeitum, xxxvii, 294, 297. Chanaanorum nomen ipsum gentes Israelitis infensus aliquando intelligenda, vi, 346, 347. Chanaanii labores Israel abstulit

juste, Aehab vero abstulit labores Nabuthan iniuste, xi, 471.

CHANAANA mulier, humilitatis exemplum, xviii, 350, 357. Chanaanae mulier, xviii, 350, 357. Chanaanae fides, et illius praecationis ad Christum, explicatio, xxxi, 36, 37. Christi responsum ad mulierem Chanaanam, *ibid.* 38. Mulieris Chanaanae exaltatur humilitas, *ibid.* 68. Chanaanae perseverantiam in petendo, *ibid.* 356. Eius fides qualis laudata est, xxxviii, 227. Eius fidem miratus Jesus, filium sanat, *ibid.*

CHAOS materiam confusam et initio informem Graeci appellant, xxvii, 422.

CHARACTER Christiani, crux in fronte ipsius; ipsum docet quid profiteatur, xxx, 59, 60. Character Dominicus, xx, 596. Hunc portant baptizati, xl, 382, 459. Characterem Domianus in fronte Stephani posuerat, xxxi, 441, 442. Character sacramenti. *Vide* APOSTATA. Character regis in militibus, xl, 459.

CHARITAS. *Vide supra* CARITAS.

CHARIS Hippocensis civis, orientalis autem diaconus, xxxiv, 97.

CHERUBIM Scientiae plenitudo Latine dicitur, x, 89; xxvii, 481. Cherubim creatura rationalis in multitudine scientiae, vi, 276. Cherubim in prophetiarum positivum explicatio mystica, *ibid.* 275. Duo testamenta figurant, *ibid.* 255. Charitatis societatem commendant, *ibid.*

CHRETIUS interpretatur Abscius, xxxi, 96.

XILOAZARU. Qui spiritales sunt, istos ista credentes (cumque millennium Christi regnum) *XILOAZARU* appellant Graeco vocabulo, quos verbum et verbo exprimites, nos possumus Milliaris nuncupare, iv, 83. Idem sunt ac Cerinthiani qui mille annos post resurrectionem in tertio Christi regno, saeculorum carnales fabricabantur, unde Chiliae sunt appellati, xxvii, 220.

CILIO Lacedaemonius unus et septem sapientibus, iiii, 468.

CIRIBURGA unde dicta, i, 336.

CIRIBURGI cuiusdam Alexandrinibona fides, iiii, 34.

CHORATA malus, bonus symphoniacus, xxxix, 41.

CHORDAE. De decem chordis, xvii, 235.

CHORUS est consensus cantantium, xvii, 70. Chorus concordiam significat, quae in charitate consistit, x, 230. Chorus Christi jam totus mundus est, xvii, 70.

CHRISTIANUS adversus rebus valde turbatum consulatur Aug., xli, 361.

CHRISMA, xx, 178. Chriasmis sacramentum in genere visibilium signamentum sacrosanctum est, sicut ipse baptismus, xxxix, 135, 136. Potest esse et in hominibus pessimis, xxxix, 135.

CHRISTINUS, xli, 383.

CHRISTIANA ET **CHRISTIANUS**. *Vide infra post* CHRISTUS.

CHRISTUS sacramenti nomen, xvii, 484. Christus Messias Hebraice, Graece Christus, Latine Uentus, qui corpus suum (Ecclesiam) totum perungit, xl, 151. Christus a chrismate dicitur, xv, 368; iiii, 410. sive ab unctioe, vi, 338; xl, 151, 201; xxvii, 258; xxxix, 399, 471. Quondam unctus Spiritu sancto, xxxix, 96, 97.

Christus ab initio generis humani praediciari non destitit, xxxiii, 441; xxxix, 264. Nec deflorant qui in eum credunt, xxxix, 264. Articuli temporum quinque, per quos praemiorum non destitit, xxxv, 487. Christi promissionem, ne in aliquo regni aeterni completam putentur Judaei, quid actum, *ibid.* 531. Christus ubique sacrarum Scripturarum occurrit et reficit, xviii, 228, 239.

Christus a nullis Prophetis praenuntiatus, xxii, 12. Christi prophetiae veritas, de Iudeorum codicibus probatur, xvii, 363. Testimonia Prophetarum de Christo, xv, 385, 389, 390. eorumque predictiones de illo, iiii, 471. Profectio de Christo, Elizeus iuramentum, *ibid.* 343. Christum Iob prophetavit, xxxix, 359. Christus in gestis et scriptis Veteris Testamenti intelligitur, xvii, 166; xxvii, 348, 351, 352. Christi figura fuerunt, sive que mystice patribus nostris per Angelica miracula apparuerunt, sive que per ipsos facta sunt, xxx, 306.

Christum praesequuntur qui in secundo Genesio capite leguntur, xxviii, 320. Christus praenuntiatus in XLIV psalmo, *ibid.* 322. et in LXVIII, *ibid.* 323. Psalmi LXIX de Christo, non de Salomone intelligendos, xxxii, 295. Christus praenuntiatus in ista prophetia, xxvii, 265,

366. Christus promissus et praenuntiatus a Prophetis, xxviii, 363, 364; xxxix, 397. Christum non sufficienter annuntiassem miracula sine prophetis testimoniis, xxviii, 335. Christus cum Iona comparatur, xxvii, 102. Christum non tam prophetavi Iona sermone, quam sua quondam passione, xxvii, 939. Adventus Christi praedicatur, *ibid.* 590, 596, 600, 601, 602. Christus ipse et in Prophetis praedicabat, xii, 405, 406. Christum annuntiabant Prophetae pleni Christo, *ibid.* Praenuntiaverunt et Deum et hominem, xxxix, 373. Christus in antiqua lege prophetatus, xii, 174. Scriptura propter Christum facta sunt, xii, 294; xxv, 487. Quidquid difficultatis habet hominibus in Scripturis, a Christo non recedit: cum ei fuerit in his Christus revelatus, intelligit se intellexisse, x, 446. Multa quae de Christo dicuntur, non ad litteram intelligenda, xi, 545, 546.

Christum aliis sacramentis praenuntiarum cum venturus esset, alii cum venisset annuntiarum oportuit, xxxix, 524. Alienigenarum testimonia de Christo, rii, 512. Oraculorum responsa de Christo, *ibid.* 512; iv, 55. Christum oracula non praedicant ut Deum, sed ut hominem tantum, xv, 57. Sanctum immortaleque confessa sunt, ii, 500. Christum sic laudant oracula, ut videntur Christianos, quare, *ibid.* 510. Christus cur fuerit praenuntiatus, xi, 284. Christum praecesserunt multi praesones, tanquam iudicem magnum, x, 480.

Christi ascensum quantum in antiquis sanctis desiderium, xix, 394; xxi, 497. Salutare Dei Christum ab antiquis desideratum, xix, 394. Christi incarnatio etiam nonnulla facta profuit patribus antiquis, xxxvii, 175. Per fidem in Christum venturum iustificabantur patres, viii, 103, 434. Christus antiquis patribus ac nobis idem, xxi, 129.

Christus figuris in veteri Lege celebratur, xxxviii, 50. Christus figuratus in caribus ad vespem et panibus mane praestitis populo Israel, vii, 244. Christus in sacerdotibus veteribus prophetatus, xxxvii, 468. Figura de Christo, vii, 361. Christi variae figure ex Veteri Testamento recensentur, xxxviii, 337. Christi

figura, lignum vitae, iv, 142. Noe et arca, xvi, 522; iiii, 276. Isaac, xv, 49; vii, 414; iiii, 343; xxx, 236; xvii, 330. Aries quem vidit Abraham, iiii, 443. Aries rubriculus, vi, 278. Lapis Iacob, virga Moysi, xxx, 236, 237. Christus figuratus per Angulos, per Isaac, per petram, per arctium, *ibid.* 406. per tres aves, xii, 31, 32. per serpentem a Moysse exaltatum, *ibid.* 312; xxxvii, 310. Christus petra, mamma, columna, nubes, etc., xxviii, 240. Christus in Angelo lactante cum Iacob, viii, 303; xxi, 41; xvi, 47. Christus in Moyse, xix, 473, 473. Christi figura Josue, xxxvii, 437, 438. Christus et Ecclesia in ipso Iudicium et Regum temporibus figurantur, *ibid.* 342. Christi nomen et Ecclesiam ita exhibent praesentia tempora, sicut praeterita nuntiaverunt, *ibid.* 365, 366. Christus in Saesone, xxi, 402. Christus in Iechonia administratus, xxvii, 117. Christus in agno, turo, hircu, xvii, 330. Christi crucifixi in similitudine carnis peccati, figura in serpente aereo exaltato, xx, 583, 584. Christus sic in velamento Legis late, ut in hordeo medulla sub palea, xix, 419. Christus per Lazarum significatus, xiv, 344.

Christum ante carnem susceptam, fuisse visibilem, quidam existimant, rii, 338, et apparuisse Abraham, *ibid.* Christus apparuit Abraham in persona Angeli, vi, 144. Christi incarnatio, non incongrue creditur quibusdam fuisse revelata in Genibus, iiii, 313, 312. Christus tanquam Dominus Deus loquitur in prophetis libris, et tamen Christus apparuit, iv, 148, 149.

Christum nihil aliud quam hominem fuisse, quamvis excellentissimum sapientiae, Pagani dicebant, xlii, 530; xliii, 335, 336, 400. Fingebant edisse esse, ad eos libros de moysi, *ibid.* 337, eosque inscriptos Petro et Paulo, *ibid.* 358. Christum sua sententia de Platonis libris didicisse quidam dicere ausi sunt, iv, 492. Christum non vero, sed putative passum asseverabat Marcus haereticus, xxxvii, 221. Cerdon, *ibid.* 223. Christum negatum esse a femina, neque habuisse carnem docebat Cerdon, *ibid.* Deum annuntiarum in Veteri Testamento, Deum Legem ac Prophetarum non esse patrem Christi, docebat Cerdon, *ibid.* Docebat Marcionite, xv, 480. Christum hominem tantum dicebant Cerinthiani, xxvii, 230. Ebionae, *ibid.* Plotinus, xxxix, 405, 406. Christum colarum esse arbitratur Ophite, *ibid.* 222. Christum, Sem filium putari a Schismaticis quidam dicunt, *ibid.* De Christi incarnatione errores Manicheorum, Plotinianorum, et Apollinaristarum, xxxvii, 469. Christum tantum hominem Plotiniani, tantum Deum Manichaei volunt, xvii, 484, 485. Christum alii tantummodo Deum fuisse dixerunt, alii hominem tantum; fides utraque confutetur, xv, 394.

Christum serpentem (paradisum) dicunt Manichaei, xxxvii, 234. Christum non solum in celo ac stellis, sed etiam in terra atque in omnibus quae nascuntur in ea, confectum, colligatum et concretum Manichaei dicebant, xxxvii, 240, 243. Christo in rebis omnibus colligato quomodo subveniri posse putabant Manichaei, *ibid.* 240, 241. Christum primum quem sibi figebant hominis filium dicebant, *ibid.* 239, 242. Eunaeque esse solum istum visibilem, xv, 375; xvii, 172. Christum nullam carnem habuisse error Manicheorum, xxxvii, 556. De carne Christi quid Manichaei et Pelagiani, quidve Catholici contra eos credant, *ibid.* 237. Christum Manichaei non verum, sed phantasticum, volentes, xvii, 159. Christum corpus habuisse vulnerabile et mortale negant Manichaei, xxxvii, 383, 384. Christum ex utero tantum credere indignum putabant, *ibid.* 189, 244, 301. Christum non habuisse matrem coaetate carnis, mortem crucis, vulnera passionis, cicatrices resurrectionis mentium esse suadebant, xxxvii, 234, 235; xxxvii, 190, 260, 383, 301, 317, 390, 426, 427; xxxix, 137, 145, 147, 148, 157, 158, 323, 426. Christum non habuisse carnem, et in corpore suo non resurrexisset, nulli dixerunt, xii, 359.

Christum non semper fuisse, sed initium ejus, ex quo de Maria natus est, asseverant Pauliniani; nec cum aliquo amplius quam hominem, xxvii, 229. Christum creaturam introducunt Origenes, *ibid.* 228. De Christo quid senserint Ariani, xxxix, 435, 437, 467, 468. Christum non secundum formam Dei, sed secundum formam hominis, de humana carne conformatum passum esse docebat Arianus, xxxix, 23. Christum, Deum omnis creatura dicebant, *ibid.* 27. Christum omnem ipsum esse et Patrem et Filium et Spiritum sanctum velunt Nestoriani, xxvii, 226. Sabelliani et Priscillianistae, *ibid.* 243. Christum esse medium Trinitatis dicebat Petilianus, xxxvii, 184. Christum in carne venisse negant Proclianistae, xxxvii, 240, 241. Christum in carne venisse negant omnes haeretici, xii, 557. Negant et omnes mali Catholici, *ibid.* 563. Error quorundam negantium corpus Christi formatum de femina, et putativum, sic factum esse, quomodo illud quo Spiritus sanctus apparuit in columba, xxxvii, 197, 198.

Christum sine anima carnem suscepisse docent Ariani et Apollinaristae, xxvii, 237, 238; xxxix, 467, 468, 473. Quidam haeretici in Christo Verbum loco animae esse, alii loco mentis humanae crediderunt, xii, 510. Haereticis fuit, quo Verbum Dei illi pro mente, pro intellectu, pro ratione fuisse dicebat, x, 219. Christum non assumpsisse animam rationalem dogmatizant Apollinaristae, rii, 334; xvii, 11, 12. In Christo verbum loco animae fuisse sentiebant Apollinaristae, xx, 362; xxvii, 238. Christum animam tantum, sine mente humana habuisse dixerunt Apollinaristae, vii, 368. Quidam ex illi haeresi propagati dixerunt cum carnis esset ipsa anima, viii, 369; x, 488, 187. Christo tam nato animam rationalem accessisse, tenerimur est dicere, xii, 32. Christum unde animam accepit, v, 502. et facturum ipsi Traduceri, *ibid.* 303. Christum secundum aliquos, Sap. VIII, dicit, *Socius sui animam bonum*, v, 484. *TI EXAMINATUR.* *ibid.* 500. De anima Christi difficultissima questio est, xxx, 126, 127.

Christi carnem non fuisse susceptam de carne Mariae, et Verbi aliquid in carnem fuisse conversum docent Apollinaristae, xxxvii, 238. Christum spiritalis corporis secum attulisse, nihilque tale corpus assumpsisse, sed per illam

tanquam per rivum aut fistulam transire docebat Valentinus. *ibid.* 221. Christum non carnem deponisse de celo, sed ex elementis mundi accepisse dicebat Apelles, eamque mundo reddidisse, cum sine carne resurgens ascendit in celum, *ibid.* 223. Quid de carne Christi sentiant Priscillianista, xxix, 437. Christum non resurrexisse, sed resurrecturum dicunt Ebionaei, xxvii, 220. In Christo humanam formam in divinam substantiam esse commutandam, quidam censuerunt, xxix, 503. Christum in carne contempsit Porphyrius, vi, 492. Quid de Christo sentiant Pelagiani, xxv, 39. Haereticorum error de Christo tribus generibus terminatur, xv, 404, 405; xv, 400. De Christo quid erendum, xxxvii, 169. Christum quod erat ante incarnationem, xx, 170. Christi duplex adventus, vii, 197, 198; x, 441; xxiv, 133. Christi adventus in mundum ratione carnis intelligendus, xix, 475. Christum ut hominem tota Trinitas fecit, xxvi, 123. Christi incarnatio opus est totius Trinitatis, xx, 112. Christus cur ad nos venit, xix, 484; xxvii, 106. Praecipua causa adventus Christi, charitatis commendatio, xxv, 488. Christo nulla fuit causa veniendi, nisi peccatores salvos facere. Tolle morbum, tolle vulnera, et nulla est medicina causa, xix, 484. Christus venit, ut saltem homines procuraret, x, 194. Quia occidit Adam, ideo descendit Christus, xi, 546, 547. Si tu, o homo, non dimittes Deum, non fiet pro te Deus homo, viii, 85. Deus factus est homo, ut quoniam homo potes ad hominem, qui non posses ad Deum, per hominem venires ad Deum, xix, 230, 231. Christum de celo ad terram non merita nostra bona, sed peccata duxerunt, xix, 482; xx, 134. Non liberaretur humanum genus, nisi sermo Dei dignaretur esse humanus, xxv, 105. Si ille non esset homo, non liberaretur homo, x, 181. Christum non quaerere quod fecerat, nisi fieret ipse quod fecerat, xv, 322. Christus factus est homo, ne periret homo, xvii, 395. Nisi venisset Filius hominis, periret homo, xix, 402. De Christi in carne ad nos adventu pulchra, xxv, 78, 165.

Christus naturam humanam assumpsit, ut doceret id esse homini colendum, quod ab omni creatura intellectuali colatum est, vi, 407. Christi duplex natura, xxv, 147. Nullo modo beneficentiae generi humano consultum est, quam cum ipsa sapientia Dei totum hominem suscepit, *ibid.* 342. Christus factus est particeps mortalitatis nostrae, ut efficeretur participes divinitatis ipsius, xi, 447, 448; xvi, 304. Christus venit hominibus magisterium et adiutorium, xxxix, 514, 515. Christus nobis per mortale corpus apparuit, quia nos humilitate Filii Dei sanari oportebat, xli, 139. Quantum locum habet homo in operibus Dei, videt ex Filii Dei incarnatione, xxvi, 190, 191. Christus carnem suscepit, ne homo carnalibus inhaereret, xlii, 338. Homo factus est, ut nos deos faceret, xx, 28. Nostram carnem suscepit, ut de ipsa quam depererat, diabolois vinceret, xxvi, 180. Christus unus est idemque verus in utraque natura, verus in divinitate, verus in humanitate, verus de Patre, verus de matre, verus in eternitate, verus in tempore; verus in immortalitate, verus in morte, verus in resurrectione, xxiv, 173.

Christi generatio et nativitas duplex, utraque mirabilis, xvii, 335; xix, 198; xx, 22, 23, 35, 38, 40, 132; xxi, 493, 500; 503; xxii, 14; xxv, 137. Duplex Christi natura, xxi, 147. Christi duplex adventus, *ibid.* 133. Christum quomodo incarnatum, xx, 113. Christi incarnationem quam miranda, xx, 29. Est ineffabilis, xvii, 120. Forma servi accessit, non forma Dei discessit, xxi, 359. Verbum non recessit a Patre, *ibid.* 350. Christus hic erat per divinam maiestatem, venit per humanam infirmitatem, *ibid.* 476. Christi missio, ejus exanimatio, vi, 269, 270. Christum exanimavit se apud homines, occultans quod erat, et demonstrans quod factum erat, xx, 15. Christum vidit latendo, venit apparens, mansit se susceptus est a Homo in Christo non se susceptus est a sapientia Dei, quomodo et alii homines ad ea sapientes sunt, xxvi, 495. Homo se susceptus est a Verbo, ut simul cum eo Deus fieret, vii, 124. Christum sic

homo factus est, ut non desideret esse Deus, xv, 321; xx, 9, 10, 331, 335. Ipse homo Christus nunquam ita fuit homo, ut non esset unigenitus Dei Filius, propter unigenitum Verbum, xxxvi, 308. Christus Deus de Deo, lumen de lumine, xv, 350. Christus verus Filius Dei cur dicitur sit, xix, 200. Filius Dei aequalis Deo, *ibid.* 62. Filius Dei patris, xx, 113, 124. Quomodo Dei unicus unicus, xix, 359. Christus secundum formam Dei est invisibilis perinde ac Deus Pater, xii, 310, 311.

Christus verus et verax Filius Dei et hominis, xxiv, 63; xxviii, 293, 298. Christus et Dei Filius semper natura, et hominis filius qui ex tempore assumptus est gratia, xxix, 470, 404. Christus Filius Dei natura, non gratia; verus, non adoptatus, xix, 358. Christus nunquam Scripturarum dicitur Filius Dei adoptione, xxix, 297. Refelluntur qui dicunt, *Qui filius est hominis, factus est Filius Dei; qui vero Filius est Dei, non est factus filius hominis*, xx, 10.

Christus Verbum et homo, xvii, 11. Deus et homo, viii, 340; xviii, 372, 434, 497; xix, 53, 54; xx, 16, 261, 477; xxi, 78, 226. Christus Deus, anima rationalis, et caro, x, 187; xvi, 490; xxix, 473. Sicut unus homo, anima et caro; ita unus Christus, Deus et homo, xix, 477; xx, 6. Christus non semi-Deus quasi parte Dei, Deus, et parte hominis, homo; sed totus Deus et totus homo, xx, 568. Verus Deus et verus homo, xxvi, 194, 378, 379; xxviii, 293. Christus Deus latens in carne, xx, 364. Deus et homo non duo, sed unus est Christus, xvii, 41, 43, 190; xxxiii, 322. In Christo gemina substantia, divina et humana, utramque non duo, sed unus est Christus, xvi, 189; xix, 121.

Christus in unitate personae suae accepit visibilem hominis formam, *ibid.* 79. Deus non pars personae Christi, *ibid.* 94. In unitate personae ita Christus co-sulvavit Dei hominisque naturam, ut soluta sublimaret insolitis, et insolita soluta temperaret, xxxix, 509. Idem Deus qui homo, non confusione naturae, sed unitate personae, x, 10. Christus Deus simul et homo in unitate personae, xxvi,

120, 121. Unam facit Dominus cum servo personam, xvii, 271. Unicus in Christo personam, xv, 202; xviii, 489; xxix, 470; xxxvi, 169; xl, 16. Non duo Christi sunt, nec duo Filii Dei, xx, 580, 581. Christus filius hominis erat, de celo, etiam quando in terra loquebatur, xix, 314; xviii, 269, 270; xx, 580, 581. Christus ob personam unitatem, et in celo manebat et ambulabat in terra, xxxiii, 322. In Christo sunt duo substantiae, Deus et homo; sed una persona, ut Trinitas non fiat, non accedente homine personis fatis, xix, 121; xx, 10, 354. In Christo distinguenda forma servi, non separanda aut alienanda, et in aliam personam constituenda, xviii, 63. In Christo propter unitatem personae quilibet natura vocabulum alteri imperfit, et divina humanae et humanae divinae, xxix, 470, 471. Dicitur de celo descendisse filius hominis, et crucifixus Filius Dei, xxx, 136. De eodem Christo predicatur diversa, ob diversas naturas hypostasos, *ibid.* 213.

Christus geminae gigas substantiae, secundum quid obediens, secundum quid aequalis Deo, xxix, 472. Christus Patre minor et aequalis, xviii, 121. Christus et unigenitus et primogenitus, quomodo, xxix, 297, 300, 301. Christum non secundum susceptionem hominis, sed secundum divinitatis excellentiam primogenitum intelligi volebant Manichaei, xvii, 120, 299. Christus propter formam Dei dicitur principium, primogenitus, dominus gloriae; propter formam servi, sponus procedens de thalamo, caput corporis Ecclesiae, etc., xxix, 210. Christo ut homini Deus et pater est et Dominus, xxix, 473. Est Deus, Pater formae Dei, Dominus formae servi, xii, 305. In Christo pleritudo divinitatis corporaliter, quomodo, xii, 533, 534; v, 375. Quo discrimine habet divinitas in Christo, et in membris ejus, xli, 534. In Christo nec divinitas in creaturam, nec creatura in divinitatem mutata est, xxx, 437. Christum Dei Filium eundem esse filium hominis incarnatione, xxi, 41. Quomodo Christum filium hominis credere debemus, xxxvii, 258.

Christus ut homo ejus est natura, cuius et nos, xix, 477. Christus eo ipso

quo factus est filius hominis, qui distat a nobis, *ibid.*, 43. Christus accessit ad id quod non erat, non amisit quod erat, *ibid.*, 44, 53. Christi participatio in inferiora nostra, et participatio nostra in illius superiora, dissimilis, xxxix, 369, 370. Alud in Christo suble, aliud incarnatorum, xi, 286, 287. Priora Christi ejus divinitas; posteriora, humanitas, xii, 9, 10. Christus unigenitus Dei non de nihilo factus, xxxvii, 382. Christus quomodo Creator, quomodo creatus, x, 513. Christus immutabilis quantum ad Verbum, xix, 57. Filius Dei non est mutatus per incarnationem, xvii, 286; xxi, 83, 109. Christus sine sui mutatione homo factus, xv, 533, 544. Christus ideo est nostra firmatus, quia cum nostra non mutavit infirmitas, xvii, 286.

Christus perfectus homo, xi, 510. Christus suscepit plenum hominem, xvii, 271. Ictum hominem, xx, 219; xxvi, 26, 197, 208, 219. Per spiritum animam; et per animam, corpus suscepit, *ibid.*, 193. Christus habuit animam, *ibid.*, 197. et mentem hominis, *ibid.*, 306. Neque Christus aut non habuit animam aut non habuit mentem, xi, 16. Christus si solam suscepisset animam, membra ejus non essent nisi anima nostrae, xix, 372. An anima ejus ex Adamo propagata an evata, xi, 316, 317. *Vide supra.* Christa anima non obnoxia peccato originis, xii, 34.

Christi caro vehiculum quo processit ad nos et levavit ad Patrem, xii, 37. Item vestis est, jumentum, templum, *ibid.*, Christi vera caro, et ex Maria suscepit, xxi, 427, 428. Christi caro vera, qui non caro peccati, sed similitudo carnis peccati, xix, 317. Christum negantes verum corpus habuisse sed oculis visum esse quod non erat, *ibid.*, xvii, 239, 339. Christum habere veram carnem, contra Manicheos et Priscillianos, xii, 316, 220. Propter Verbum Patri chara est Verbi caro, xvi, 349. Christus habuit verum corpus, xxxviii, 7; xxvi, 193. Christi caro, vulnera et cicatrices verae, xxxvi, 307, 457. Omnes conditiones humane affectus non simulati, sed plane exhibitae, non conditionis necessitate, sed magisterii voluntate, xix,

139. Imbecillitatem nostram suscepit Filius Dei, xxvi, 193. Christus humane infirmitatis affectus, sicut ipsam carnem ac mortem carnis, non conditionis necessitate sed miserationis voluntate suscepit, x, 233, 233, 399; xxxviii, 193, 194. *ibid.*, 316. Christi infirmitas fuit ex potestate, i, 178. Christus surditus, et sibi et, quia dignatur, non quia cogebatur, xix, 523. Somnus, cibis et affectus humani, in Christo naturam humanam probant assumptam, non consumptam, xxxix, 509. Christus commocavit nobiscum mala nostra, nobis datus bona sua, xix, 44, 45. Contra Apollinaristas ostenditur habuisse Christum omnia hominis, preter peccatum, xvi, 369.

Christi conceptio non habet exemplum, xi, 300. Christus natus est de Spiritu sancto, non ut de Patre, sed de Maria ut de matre, xxvi, 123. Christus sine concupiscentia conceptus, v, 504; xi, 326, 327. Christum non carnaliter concupiscentia sed gratia mater concepit, xix, 282. Christi caro de nostra massa, non ex nodo concupiscentie hominis et feminæ, xii, 456. Christus factus ex muliere, nullo interveniente concubitu, v, 468. Fide matris conceptus, xxvi, 120. Christus Virgo non carnaliter concupiscentia, sed spiritaliter credendo concepit, ix, 284. Quomodo in utero matris fuit et in caelis, xxxvii, 27. Christus in hunc mundum ad nuptias venit, xx, 28. Christi nuptie ad quas Judæi et Gentiles invitati, xvi, 474; xxi, 304. Christus natus est mortalis, ut mortem afferret, xx, 201. Mortalitate suscepit, ut daret immortalitatem, xix, 58. Christus venit in carne carnis vitam mundaturus, xx, 41. Christus indut se morte in virginitate matris, induit se vitam in carnalitate Patris, xix, 54. Christus venit suscipere mortem nostram, promittere vitam suam, xii, 51, 52. Ad hoc venit, ut mortem crucis subiret, ix, 336. De nostro mortuus, de suo mori non potuit, xix, 94. Sacerdos noster a nobis accepit quod pro nobis offerret, xii, 161. Accepit ex te, unde moreretur pro te, xii, 52. Accepit mortem de nostro, ut nobis daret vitam de suo, xix, 88; xx, 494.

Quia passurus venit, oculus venit, viii, 403. Christus venit non facere quod peccatores, sed pati quod peccatores, x, 379. Venit Christus ut resurgant anime ab imbecillitate, corpora a corruptione, xv, 260. Christus ad hoc venit ut crederet Deo, xii, 493. et ut post vitam fidei, conferret vitam æternam, xv, 508. In Christi carne poena siue culpa, ut et culpa sanaretur et poena, xxi, 38. Christus suscipiendo poenam, et non culpam, et culpam delevit et poenam, xix, 407, xx, 584.

Christus suscepti iniquitatem nostram, sed ferendam et sanandam, non autem habendam, xx, 565. Carnem assumpsit, non iniquitatem carnis; assumpsit carnem mundam mundatricem, xii, 414. Carnem assumpsit de utero Virginis, ut mundam offerret pro immundis, xii, 70. Christus de Virginis corpore non suscepit quod sanaret, sed unde sanaret, xx, 582.

Christi caro per psalterium et citharam significatur, ix, 21, 22. Christi caro illicitum appellatur propter similitudinem carnis peccati, viii, 23, 24. Christi caro sacrus, ix, 327; xii, 430. Licentia sapientie dicitur, *ibid.*, 317. Christi caro, tabernaculum et sponsa Verbi, x, 322.

Christum a peccati non liberum fuisse Juliani calumnia contra Catholicos, xxxiv, 423; xxxv, 21. In Christo natura humana sine peccato propter unionem, xxix, 470. Christus de humana carne contagi nulla passus est, xxx, 19, 20, 59. Christus sic ad terrena contagi descendit, ut nullum haberet peccatum, etiam ex Ariatorum confessione, *ibid.*, 87, 88. Christus sine peccato conceptus, ut solveret quia sine libidine conceptus, xvii, 282; xix, 247, 282, 297. Christi nullam peccatum, nec originis nec proprie iniquitatis, xix, 282; 456. Christus peccatum originale non traxit, xxxix, 501. Christus solus sine peccato originali, xxxvii, 278. Quomodo fuerit alienus a peccato originis, viii, 447. Christus solus sine peccato natus, xxxii, 318, 319, 492, 493; xxxvi, 226. Solus potuit ita nasci ut ei non opus esset renasci, xxvi, 429. Christus solus in carne sine peccato et ignorantia, xxxviii, 79. Solus Christus sine pecca-

to in hac vita, vi, 435; vii, 87; xv, 432, 434; xvi, 210; xxxvii, 383. Quare, xxxv, 363. Christus peccatum etiam major fecisset, si parvulus habuisset, *ibid.*, In Christo natura humana impecabilis, xxxvii, 34.

Christi carnem ceterorum carni coequare, blasphemia est, xxxvii, 211. Coequant Pelagiani, xxxviii, 281. Christi carnem ceterorumque nascendum ejusdem patris Juliano esse piratibus, xxxv, 362. Christi libidine comatur Juliano inferre, xxxvii, 204, 212. Christi nativitas de carne in quo nostre similes et dissimiles, xxxvii, 369. Christi caro non a natura atque substantia carnis nostre sed a vilis communione distinguitur, xxxvii, 350, 357, 359, 391. Christus non assumpsit carnem peccati, quantum de carne matris peccati, xxxvii, 370. Christus quia non de carnis concupiscentia natus, non habuit carnem peccati, xxxvii, 382. Veritas membrorum in Christo, non cupiditas concupiscentia, *ibid.*, 393. Christus in carnem suam peccatum non transtulit, sed mortem, xxxvii, 293. Christus mortalitatem de matris mortalitate traxit, non vero peccatum, xxxv, 364. Christi caro nascendo, ad mortem etiam ventura fuisse videtur, xxxvii, 378.

Christus non habuit cupiditatem vitiorum, xxxvii, 198, 197, 201. Christus concupiscentiam non habuit, ac per hoc peccatum sicut non fecit, ita nec concupivit, *ibid.*, 147, 148. Christus non pro concupiscentiam natus nulla concupiscentia, *ibid.*, 208, 210, 211. Christum qui sine debuit habere concupiscentiam, ut solveret quia sine imitandum proposuit, *ibid.*, 235, 235. Exempli rationem non tolli in Christo, etiam si non haberet concupiscentiam communem nobiscum, xxxv, 365. Concupiscentiam carnis Christus si habuisset, non eam sanasset in nobis, *ibid.*, 366. Qui in Christo negavit concupiscentiam non propterea convenit eum Apollinaristas, xxxv, 364. Christus solus concupiscentiam non habuit, xxxiv, 424. In Christo concupiscentiam diaboli non invenit, xxxvii, 156, 196, 197, 223, 230. In carnem Christi cur non transierit concupiscentia, xxxv, 363. Carnis sensus in Christo fuerunt,

non concupiscentia, xxxvii, 498.
Christi caro non caro peccati erat, quae non de carnali delictatione nata erat, xxxviii, 86. Christi corpus non caro peccati, sed similitudo carnis peccati, v, 304; xvii, 408; xix, 134, 317. Christus solus habuit similitudinem carnis peccati, quae non esset caro peccati, xxxvii, 226, 227. Christi caro quomodo in similitudinem carnis peccati, xxxvii, 385, 386; xxv, 461, 368. Similitudo carnis peccati, in qua Christus venit ad nos, dicta est peccatum, xxx, 59. Christus sine peccato, factus tamen peccatum, xxxv, 125. Quo sensu, xix, 284, 318; xxxv, 179. Quomodo peccata et delicta habere dicitur, qui peccatum non fecit, vii, 292; viii, 428; xx, 445. Christus fuit delictorum susceptor non commissor, ix, 322, 323. Delicta nostra sua delicta fecit, ut iustitiam suam nostram iustitiam faceret, vi, 392. Christus solus in hominibus verum dicere potuit homo Deus: Si inventis in me peccatum, dicite, viii, 445. In Christo integritas sine peccato, reddiitio sine delicto, flagellum sine merito, *ibid.* 231. Non solverat a vinculis nisi liber a vinculis, xxi, 414. Christus quomodo missus ut de peccato dilaaret peccatum, xix, 134, 282. Per solum Christum dilatur originale peccatum, xxvi, 129, et alia originali peccato addita, *ibid.* 130. Quod Christus ut homo aliquis sit amplius quam ceteri homines, vii, 367, 368.
Christi humana natura non ante esse cepit quam a Dei Filio susciperetur, xxvi, 124, 125, 490. In Christo homo existit, non prius creatus ut post assumeretur, sed in ipsa assumptione creatus est, xxx, 470. Christus non fuit prius Filius hominis et postea Filius Dei, sed ipsa susceptione factus est, xxx, 477. Christus Dei Filius suscepit totum hominem, non antea se promerentem, sed omnino gratis, *ibid.* Pelagianus haeresis eo dicit, ut putetur Christus voluntatis suae virtute meruisse, ut a Verbo Dei susciperetur, xxvii, 229. Christus praeclearissimum praedestinationis lumen, xxvi, 80, 90. Summum gratiae exemplum, vi, 303.
Christus praedestinatus, xvi, 319;

xxxvi, 89, 90. Quisquis Dei Filium praedestinatum negat, hunc eundem filium hominis negat, xvi, 319, 320. Quod in unitatem personae unigeniti assumptus est homo gratiae est, non naturae, xvi, 174. Ad personam unigeniti Filii Dei per gratiam pertinet natura humana, *ibid.* 204. Christus ut susciperetur non meruit, xxvi, 124. Non ex meritis, sed ex gratia homo Christus est ab initio, sed Dei Filius, xxxvi, 308, 309, 310. Ex Pelagiano degenerate quae sequatur impietas contra gratiam Christo propriam, *ibid.* Christo gratia quodam modo fuit naturalis, xxvi, 124, 125. Per eam factum est ut nullum posset habere peccatum, *ibid.* 129. Hanc gratiam insinuat proodus, quo natus est Christus de Spiritu sancto, *ibid.* 123, 124, 125. Christus ex Adami semine, non seminali ratione procreatus: in eo cum ceteris non peccavit, xxxvii, 232. Christus an et quomodo in lumbis Abraham, v, 304. Christus ex carne Abraham non fervorem vulvaeris, sed materiam traxit medicaminis, *ibid.* 505. Si Christus in Abraham secundum animam fuisset, non potuisset non declinari, *ibid.* 506. Christus non decimatus in Abrahamo, quomodo, xxxvii, 500.
Christus homo Dominicus, xxxviii, 24, 49. Christus homo coelestis, xxvi, 288, etiam secundum carnem, xxxviii, 351. Christi divinitas opponitur Romuli divinitati, iv, 237, 238, 240. Christum Deum esse, et miracula et prophetie in illo implete persueverunt, *ibid.* 238, 241. Christum Deum esse persuadet confessio constantis Martyrum, *ibid.* 97, 238. Christum esse Deum intellexit mulier, credidit ab eo peccata sibi posse dimitti credidit, xviii, 541. Christi latentem divinitatem prodere, divina quae gessit, xv, 77. Christus Deum se esse probat, xvi, 444, 445. Christus hoc agit dicitis et facitis, ut Deus et homo creatur, xv, 322. Christus nunquam a Verbo separatus, xvi, 434. Nunquam desertus, xvii, 133, 134. Nec passionis humilitate a Verbo depositus, *ibid.* 124. Anima Christi nunquam separata a Verbo, xv, 13, 13. Christus dicitur etiam sola caro, et sola anima, *ibid.* 13, 16, 188, 190.

In Christo suscepta est et Ecclesia a Verbo, vii, 129.

Christus secundum quod Filius Dei non habet genus in terra, xxxvii, 285, 286. Christi origo carnalis ex iustis et peccatoribus, vi, 303. Christus de regia stirpe et de sacerdotali, iv, 473. Christus quomodo filius Abraham et David, xviii, 109. Christus Filius Dei et filius David, xxxi, 112. Christus filius Dei David, xxi, 49, 20. Filius est Dominus David, xviii, 121. Christus se filium David non negat, xviii, 496. Christus tanquam ex utero genitus est a David, ix, 304. Christum ex semine David esse secundum carnem, omnium librorum atque linguarum clamat auctoritas contra Manichaeos, xxxviii, 309, 305. Christus filius David merito appellatur, etiamsi Maria ex David nullam originem duceret, xvii, 403. Quaevis Iudaeis facta de Christo, xviii, 495. De Christo quid credendum, xx, 152, 261. Christus non se negat filium Ioseph, xviii, 419, 120. Generationes ab Abraham usque ad Christum, *ibid.* 411.

Christi generationem aliter Matthaeus, aliter Lucas recensuit, quare, xxxviii, 61; xxxviii, 245. Christi progenitores alios Matthaeus, alios Lucas commemorando non mentionit, xviii, 431; xviii, 239. Christi generationes cur Matthaeus descendens numerat, Lucas ascendens, xviii, 133. Quare per Ioseph numeratur, non per Mariam, xviii, 118, 132; xxix, 145. De quadragenario numero in generationibus Domini, xviii, 134. Christi generationes cur I. XXVII numerat Lucas, *ibid.* 136. In Christi generatione cur recensentur peccatores, xxix, 66, 67. Christus quare de tribu Levi nasci noluit, xxxviii, 62, 63.

Christi dum natus, xv, 90, 308; xxvi, 137. Christus antequam nasceretur et ante omnia tempora erat, x, 360, 361. Christo nascente, Angeli dulcissimum melos cantaverunt, xxix, 152. Non in forma Dei, sed in forma servi natus est ex femina, xxxviii, 249, 250. Cur nasci de femina voluit, xvii, 286; xviii, 105; xx, 23; xxxviii, 61; xxvi, 26, 27. Christus volente natura, misericordia mortuus, x, 452. Christus

sibi fecit matrem de qua nasceretur, ix, 308. Christi ex Virgine natus, xviii, 33. Christus cur partum Virginis elegit, xxix, 67. Hominem Deum ex Virgine nasci deicit, xxv, 8. Christus Virginis filius et Virginum sponsus, xx, 39; xxvi, 284. Nobilitas fuit nascentis in virginitate parentis, et nobilitas parentis in divinitate nascentis, xx, 39. Quare Christus ex Maria carnis communi voluit, v, 468. Christus non ideo ex Maria virgine natus, quod aliter in vera carne existere non posset, xxix, 137, 147.

Christus natus est illa matris virginitate, xx, 9, 18, 20, 28, 125, 133. In corrupta illius integritate, xxvi, 120, 127. Per clausa ostia natus est, xx, 134, 273. In exitu Christi per virgines involatae matris viscera, introitu per clausa ostia, tota ratio facti est potentia facientis, xxxix, 509. Christus sine peccato natus, quia non per concupiscentiam natus, xxxvii, 225, 226, 228. Christi natus, curialis ideo secundum Ambrosium expers delicti, quia non est de commixtione sexus utriusque, xxv, 240; xxxvii, 284. Christus solus ex solo utero genitus, xi, 304. Christus in solitudine natus est, qui solus ex Virgine natus, xxi, 406. Christi natalis praesigium plena, ii, 513; xxxvii, 96. Signa in Christi natalitate, xxvii, 54. Christus quo tempore natus, ii, 161; iii, 310. Quo die, quo consule natus est, constat tempore Augustini, xv, 268. Quod anni a natalitate aut a resurrectione ejus numerantur, xxv, 112. Christus hodie habet natalem ut homo, non ut Deus, xxv, 407. Christus natus est octavo Kalendas Ianuarias, vt, 208; xxx, 304; xxxiii, 301. Christus conceptus est mortuus circa octavum Kal. Apriliis, vt, 258; xxx, 304. Christus natus est quando dies iam incipit crescere, Joannes vero cum incipit nunti: quo mysterio, xii, 250. Christus ante Joannem factus, ideo est Joanni antepositus, xxvi, 19, 20. Christi natalis die cum opere Christi congruentia, xx, 12, 22, 31, 35. Christi et Joannis natalis cur celebratur, non vero aliorum, *ibid.* 514, 535. Christus qui nascitur in nobis, xxi, 499.